

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

REDAKCJA przyjmuje interesantów od 11 do 3-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 776-70

DYREKCJA — 724-13

ADMINISTRACJA — 313-89

DRUKARNIA — 773-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Wielkie strajki

Robotnicy amerykańscy domagają się podwyżki płac o 30 proc. i 5-dniowego tygodnia pracy

We wtorek w amerykańskiej fabryce Hudson Motor Co. w Detroit zastrajkowało 3.000 robotników, zatrudnionych przy fabrykacji podwozi samochodowych. Wskutek tego dalsza część załogi pozostała również bez pracy.

Strajkujący domagają się **PODWYŻKI PŁACY O 20 DO 30%** i **zaprowadzenia**

5-CIO DNIOWEGO TYGODNIA PRACY.

Jest to w ciągu ostatnich 14-tu dni drugi poważniejszy strajk w Detroit.

Strajk 30.000 górników hiszpańskich

Z Madrytu donoszą, że w zagłębiu węglowym w Austrii

zastrajkowało 30 tysięcy górników.

Akcją strajkową kieruje socjalistyczny związek zawodowy górników. Spokój nie został nigdzie zakłócony.

Strajk kolejarzy irlandzkich

Robotnicy w dalszym ciągu odmawiają transportu towarów, które zostały przywiezione do portów drogą kolejową. Poza tym jednak w portach sytuacja jest normalna. Władze kolejowe spodziewają się zakończenia strajku za kilka dni.

Program finansowy Rządu francuskiego

spotkał się z chłodnym przyjęciem

Program finansowy rządu francuskiego, który został przesłany komisji finansowej Izby, spotkał się z dość nieprzychylnym przyjęciem. Delegacja związku urzędników oświadczyła rządowi, że stoi na swym poprzednim stanowisku

i nie może się zgodzić na zbyt ciężkie ofiary, których domaga się rząd. W Marsylii odbyło się zebranie protestacyjne drobnych kupców i rzemieślników przeciwko projektowanym podatkom. Demonstranci grożą zamknięciem swych

sklepów i likwidacją interesów. Wśród grup prawicowych Izby projekt finansowy gabinetu Daladiera jest ostro zwalczany. Na lewicy nie wywołał również zbytniego entuzjazmu.

Na Dalekim Wschodzie bez zmian

Liga swoje, a Japonia swoje

Z Mukden donoszą, że ambasador japoński przy rządzie mandżurskim, generał Muto, złożył imieniem swego rządu oświadczenie, że Japonia nie zmieni w związku z uchwałami komisji 19-tu swego stanowiska do rządu mandżurskiego. W stosunkach obu krajów zachowuje nadal mandżursko-japoński

protokół z 1932 roku swą moc obowiązującą.

Główne dowództwo wojsk japońskich w Mandżurii donosi o ostatecznym zlikwidowaniu chińskich oddziałów powstańczych w południowej i w północnej Mandżurii. Wojska mandżurskie zajęły główne centra akcji powstańczej i

wzięły 4 tysiące powstańców do niewoli, zdobywając jednocześnie olbrzymi materiał wojenny.

Komunikat ten, podkreślamy, jest jednostronny. Pochodzi bowiem ze sztabu japońskiego. Sztab ten już wiele razy likwidował „ostatecznie” powstańców chińskich.

Blok wyborczy reakcji niemieckiej

„Deutsche Allgemeine Ztg.” donosi, że między poszczególnymi ugrupowaniami prawicowymi w Niemczech toczą się rokowania, zmierzające do utworzenia wspólnego bloku w nadchodzących wyborach do Reichstagu. W rokowaniach tych wybitną rolę odgrywa wice-

kanclerz Papen. W skład bloku, występującego pod nazwą „Wspólnoty Chrześcijańsko-Narodowej” wejść mają: Niemiecko-Narodowi, Partia Ludowa, Chrześcijańsko-Społeczni, Partia Chłopska, Landvolk i Stahlhelm.

Partia ludowa wyraziła swą zgodę, o

ile Niemiecko-Narodowi przylączy się do bloku. W tym wypadku kandydatura Papena wysunięta zostałaby w okręgu westfalskim.

Hitlerowcy tylko wystawiają własną listę.

Pierwsze kroki Roosevelta

Ameryka nie zgodzi się na zmniejszenie długów

Z Waszyngtonu donoszą, że gubernatorzy wszystkich stanów zostali zwołani na konferencję do Białego Domu na dzień 6-go marca. Konferencja ta, która się odbędzie w dwa dni po przekazaniu władzy nowemu prezydentowi, omówi wszystkie najważniejsze zagadnienia polityki wewnętrznej, a w pierwszym

rzędzie sprawę bezrobocia i podatków. Jest rzeczą możliwą, że zagadnienie długów międzynarodowych będzie również omówione na tej konferencji.

W kołach Kongresu panują nastroje wrogie dla koncepcji likwidacji angielskiego długu wojennego wobec Ameryki w drodze jednorazowej spłaty końcowej.

Roosevelt zresztą złożył już oświadczenie, w którym nowy Prezydent zgadza się na pewne ustępstwa, ale tylko pod warunkiem otrzymania od Anglii szeregu koncesyj gospodarczych. Roosevelt domaga się również powrotu Anglii do parytetu złotego.

Rzeki występują z brzegów

Rzeki Zagłębia Czarna i Biała Przemsza oraz Brynica wylały, pokrywając niżej położone obszary i wdzierając się tu i ówdzie do piwnic i suteryn. Przy wiadukcie kolejowym obok fabryki Huczyńskiego w Sosnowcu woda zalała je-

dyne przejście. Poziom wody pod tunelem wynosi około 1 mtr.

Rzeka Czarna Struga w Myszkowie powiatu zawierciańskiego również wylała. Droga, prowadząca z Myszkowa do Ciszówki została na przestrzeni dwu

stu metrów zalana. Ruch pieszy i kołowy wstrzymany.

Również z powiatu olkuskiego donoszą o wylwach rzek: mianowicie rzeka Biała Przemsza w Sławkowie zalała łąki. W niektórych domach niżej położonych istnieje obawa wtargnięcia wody do mieszkań. Podjęto odpowiednie środki zapobiegawcze.

Nad Lublinem wisi też niebezpieczeństwo powodzi. Poziom Bystrzycy i Czarniejówki wciąż się podnosi

**Komisariat Rządu
przejmie Urząd Dróg Wodnych**

W najbliższym czasie zamierzone jest przejęcie przez Komisariat Rządu Urzędu Dróg wodnych, który wcielony byłby do wydziału dróg publicznych Komisariatu Rządu. W początkach ubiegłego miesiąca do wydziału opieki społecznej Komisariatu Rządu wcielone zostały agendy spraw emigracyjnych.

**Znaczki pocztowe
dla uczczenia 400-nej rocznicy
zgonu Wita Stwosza**

Agencja PID. dowiaduje się, że Min. Poczty i Telegrafów zdecydowało upamiętnić rocznicę zgonu znakomitego rzeźbiarza, budowniczego Kościoła Mariackiego w Krakowie Wita Stwosza. W roku bieżącym przypada 400-rocznica zgonu mistrza. W związku z tem wydane będą znaczki pocztowe z jego wizerunkiem.

**Amnestja dla polskich
więźniów politycznych
na Litwie?**

W dniu 16 bm. nastąpi w Kownie ogłoszenie amnestji dla przestępców politycznych z racji rocznicy litewskiego święta niepodległości. Według informacji, jakie rozpowszechniane są przez koła zbliżone do rządu litewskiego, możliwe jest objęcie tą amnestją również przebywających od wielu lat w litewskich więzieniach — wielu polskich więźniów politycznych. (Press).

**Trzęsienie ziemi
w Niemczech**

Wczoraj rano odczuło w całej Badenii, Sztutgardzie i miastach wirtenberskich silne trzęsienie ziemi.

Instytut Geodezyjny w Karlsruhe stwierdził, że centrum odczuto trzęsienia ziemi leży w odległości 50 kilometrów od Karlsruhe. Położone w bezpośrednim sąsiedztwie ogniska wstrząsu miasto Rastatt ucierpiało najciężniej. Około 150 kominów zostało zburzonych. W wielu domach wyleciały szyby. Okna wystawowe w sklepach popękały. W koszarach załamały się sufity i ściany. Szereg kamienic jest poważnie uszkodzonych i będzie musiało ulec rozbiórce. Ludność wybiegła w najwyższej panice za miasto i mimo, że od 11-ej godziny nie zanotowano nowych wstrząsów, boi się wracać do domów. Nawet chorych powożono z domów i szpitali. Również w okolicznych wioskach odczuło trzęsienie ziemi bardzo silnie. W jednej miejscowości spadł krzyż, zdobiony szczyt wieży kościelnej. Mury kościoła wykazują poważne pęknięcia.

Nowy wynalazek

„Daily Express” donosi o nowym wynalazku angielskim w dziedzinie budowy okrętów. Wynalazek ten, którego bliższych szczegółów pismo narazie nie podaje, polega na nadaniu środkowej części okrętu formy łukowej, co ma umożliwić znaczne zwiększenie szybkości okrętu, dochodzącej nawet do 40 węzłów na godzinę, oraz pojemności przy jednoczesnym zmniejszeniu paliwa i ogólnych kosztów eksploatacji okrętu o 30%.

Twórcą nowego wynalazku jest angielski konstruktor okrętów, sir Joseph Isherwood.

W stocznicach angielskich rozpoczęto już budowę 3 okrętów według nowego wzoru. W najbliższych tygodniach zamówione być mają dalsze trzy statki tego typu.

Zbuntowany krążownik

Z Batawji donoszą, że pancernik „De Zeven Provinciën” zawrócił z drogi i płynię z szybkością 7-ju mil na godzinę wzdłuż wyspy Sipora w kierunku wschodnim.

Czas odnowić prenumeratę

na miesiąc luty

PROCES NIEMY

Drugi dzień procesu brzeskiego w Sądzie Apelacyjnym

„Proces” trwa. Trybunał jakgdyby nie wie, że obrony nie ma, p. prokurator jakgdyby nie zdaje sobie sprawy z tego, że nie ma przeciwników.

Długie godziny trwało odczytywanie referatu. Słuchaczy nie przybyło.

Odczytano również skargę apelacyjną, której nikt nie poparł na sądzie. Nie przeszkodziło to p. prokuratorowi w zaatakowaniu skargi i wniosków, w niej zawartych. P. prokurator, który właściwie w tej sprawie stał się obrońcą — najpierw wyłączonego sędziego, a potem wyroku pierwszej instancji i wszystkiego, co się działo na procesie w Sądzie Okręgowym, gorąco ujął się za p.p. Olearczykiem, Tulą i t. p., których prawdziwość i wysokie kwalifikacje moralne nie pozwalają na zlekceważenie ich zeznań i na pominięcie podczas rozprawy apelacyjnej, jak tego domaga się skarga. P. prokurator gorąco bronił wszystkich postanowień pierwszego sądu brzeskiego, jak np. dołączenia do sprawy brzeskiej aktu sprawy 14 września i częstochowskiej.

P. prokurator atakował wnioski nieobecnej obrony tak, jakgdyby spodziewał się kontrataku.

Wynik narady nie był niespodzianką. Wnioski nieobecnej obrony odrzucono. Przyjęto wnioski p. prokuratora, obrońcy surowego wyroku i pierwszego przewodu sądowego.

Dziś mają być wygłoszone przemówienia stron. Wygłosi je jedna tylko strona oskarżenia.

J. S.

NA SALL

Drugi dzień rozprawy w sprawie więźniów brzeskich w Sądzie Apelacyjnym rozpoczął się o godz. 10 m. 20 rano. Sala przedstawia sytuację niespotykaną.

Ławy obrońców, którzy wczoraj opuścili salę — puste. Nie stawili się oczywiście także oskarżeni. Przy stołach prasowych, ani jednego dziennikarza. Nawet służba PAT-a nieobecna. Niema również publiczności. Nieliczni posiadacze kart wstępu, którzy na początku rozprawy stawili się, wkrótce opuszczają salę. Zamiast nich sala wypełnia się specjalnie wydelegowanymi członkami „Legionu Młodych”. Ale i ci nie zdradzają zainteresowania. Poza tym znowu ta sama, wyrażająca się stylem Komisarza Rządu, „normalna ilość policji”.

SEDZIA CHODECKI REFERUJE.

Sędzia Chodecki czyta w dalszym ciągu swój referat. Czyta monotonicznie, od czasu do czasu podnosi głos dla zaakcentowania pewnych momentów. Przed sędzią stoi syfon wody, szybko wysychający. Wóznik przynosi kolejno następny syfon i t. d. Sędziowie co chwila spoglądają, ile jeszcze pozostało karetek.

W referacie podkreślone są tylko okoliczności obciążające oskarżonych.

W miarę, jak sędzia Chodecki czyta, sala pustoszeje. Nikt nie chce pozostać w tej sali, skąd wyszli oskarżeni i obrońcy. Za to w kuluarach sądzę że zwrócenie się przez więźniów brzeskich o obrony komentowane jest bardzo żywo w kołach adwokackich.

Prokurator Grabowski nieobecny. Referatowi przysłuchuje się tylko prokurator Rauze.

KWESTJA WYŁĄCZENIA AKT SPRAWY „WRZESŃOWEJ” I „BOMBOWEJ” ORAZ DUKÓW.

O godz. 3.10 Sąd ukończył wreszcie odczytywanie referatu, poczem zabrał głos przew. Gacek oświadczając:

„Panie sekretarzu, proszę zaprotokołować, iż wywody apelacyjne obrońców oskarżonych, były odczytane dostownie”.

Przew. Gacek stwierdza dalej, iż oskarżeni wnioskili o wyeliminowanie ze sprawy ulotek, artykułów, odezw, okólników, dowodów istnienia milicji PPS, oraz akt sprawy „bombowej” i wrześnieowej.

W odpowiedzi na to oświadczenie prok. Grabowski, który przybył na salę natychmiast po ukończeniu referatu, zaznaczył, że w Sądzie Okręgowym obrona dwukrotnie podnosiła kwestię wyłączenia zarówno akt obu tych spraw, jak i druków. Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, że — chwilą, gdy akt oskarżenia się uprawomocnił, nie może być zmieniony ani jak się wyraził prok. Grabowski „kurtyzowany”. Sąd Okręgowy zaliczył akta obu spraw wobec czego obrona wniosła o skonkretyzowanie, na co z akt tych urzęd prokuratorski zamierza się powoływać. Sąd w odpowiedzi na wniosek obrony orzekł, iż „uregułuje to art. art. 348 i 349 KPK. Prok. Grabowski oświadczył, iż urząd prokuratorski ma zamiar powoływać się na „istot-

ny materiał”, znajdujący się w aktach tych spraw, a przede wszystkim na wyrok, który jest dokumentem, gdyż procedura mówi, że wolno powoływać się na wyroki bez względu na to, czy są one prawomocne czy nie.

Przechodząc do kwestji wyłączenia ze sprawy ulotek, odezw i druków, których autentyczność obrona kwestionuje i które nie uznaje za dowody, prok. Grabowski nazywa wniosek obrony „przejaskrawionym” i zaznacza, że „nie budzą” one wątpliwości, bo mają źródło pochodzenia wiadome, gdyż dostarczyli ich Banko, Olearczyk i Burawski”.

W kwestji, czy druki te są dowodem, prok. Grabowski oświadcza: „gdyby ulotki nie były dowodem, jakbyśmy poradzili sobie ze sprawami komunistycznymi, gdzie ulotki najczęściej są jedynym dowodem”.

Prok. Grabowski reasumując swoje wywody, wnosi o oddalenie wniosku obrony.

GODZINNA PRZERWA.

Przew. Gacek w odpowiedzi na oświadczenie prokuratora, polecił sekretarzowi przenieść akta sprawy do pokoju narad i zarządził przerwę, która trwała blisko godzinę.

DECYZJE SĄDU.

Poczem w obecności obu prokuratorów rozprawę wznowiono i przew. Gacek odczytał decyzję oddalającą wniosek obrony o wyłączeniu sprawy bombowej i wrześnieowej „z braku ustawowych podstaw”. Sąd postanowił nie włączać jedynie zeznań tych

świadków z obu procesów, którzy w obecnym procesie nie byli badani, jak również i części wyroku opartej na tych właśnie zeznaniach.

Sąd decyzję swoją oparł na orzeczeniu Sądu Najwyższego z dnia 25.I. 1933 r.

Ponieważ przedstawiciele urzędu prokuratorskiego żadnych wniosków nie zgłosili, Przew. o godz. 4.30 przewód sądowy zamknął, zarządzając przerwę do dzisiaj, do godz. 10 rano.

Dzisiaj zabiorą głos prokuratorzy.

I. K.

Pełna treść oświadczenia tow. H. Libermana

We wczorajszym „Robotniku” treść pierwszego oświadczenia tow. H. Libermana (w sprawie wyłączenia sędziego Chodeckiego) uległa pewnemu zniekształceniu wskutek konieczności usunięcia ustępów skonfiskowanych; powtarzamy więc dzisiaj treść pełną, uwzględniając zarządzenia cenzury. Red.

Niemniej stwierdzamy wobec Sądu pewne fakty, które podają w wątpliwość, czy skład Sądu zapewnia ustawowe gwarancje bezstronności. Zmieniono zawczasu cały skład Wydziału III Sądu Apelacyjnego; przydzielono do tego Wydziału sędziego Chodeckiego

Przew. Gacek (ostrym tonem): to się nie wiąże ze sprawą.

Tow. Liberman: wiąże się...

Przew. Gacek: oskarżony! proszę nie dyskutować!

Tow. Liberman:... przydzielono sędziego, który, w sprawie zastosowania znanych metod w więzieniu wojskowym w Brześciu, wypowiedział się po linii przekonania p. Sławka; p. Sławek składał wprawdzie swoją deklarację w Sejmie, jako premier, ale, jako działacz polityczny, jest zaciętym naszym wrogiem, groził nam „łamaniem kości”.

W tym komplecie sędziowskim zasiada i sędzia Wyczański...

Przew. Gacek: oskarżony! proszę w to nie wkraczać, proszę nie dyskutować!

Tow. Liberman: na podstawie art. 44 K. P. K. stwierdzam, że to, co mówią, — to jest zawiadomienie Sądu o powodach, które wyłączają danego sędziego. Jest rzeczą Sądu z zawiadomienia tego wyciągnąć wnioski. Pan Przewodniczący przekazuje mi w wypowiedzeniu się. Wobec tego odwołuję się do decyzji całego Sądu. Podkreślam to, że w tym komplecie zasiada człowiek, który, biorąc udział w procesie Małychy, w wyroku w tamtej sprawie przesądził zgóry i bez żadnych dowodów naszą „winę”, napiętnował nas, jako przestępców...

Depesze

Nie mogąc ze względów, niezależnych od nas, podać treści depesz, nadchodzących ostatnio z różnych stron kraju, pod adresem jednostek pojedynczych, C.K.W. P.P.S., Z.P.P.S. i redakcji „Robotnika”, — drukujemy przynajmniej epizodyczny tych depesz, które nadeszły pierwsze. Spis ten uzupełnimy jutro w granicach możliwości. Osobno nadchodzą depesze od kół i organizacji Stronnictwa Ludowego. Red.

Warszawa: Koło Budowlane P. P. S., Dzielnica Praska, Dzielnica Jerolimowa, Dzielnica Mokotów, Konferencja Dzielnicy Powiśle, Koło fabryki Parowozów, Koło fabryki Lilpopa, Koło fabryki Norblina, Pracownicy tramwajów stacji Muranów, Koło tramwajarzy Mokotów, Konferencja roczna Wydz. Kobiet, Koło Młodzieży Marymont, Organizacja tramwajowa PPS. Komitet Centralny Organ. Młodz. TUR. Warsz. Org. Mł. TUR.

Konferencja Okręgowa T.U.R. w Sosnowcu, Komitet PPS. Klimontów, OKR. PPS. Częstochowa, OKR. PPS. Łódź, OKR. PPS. na powiaty: łódzki, łaski i sieradzki. Klasa robotnicza Belchatowa. PPS. Tomaszów-Mazowiecki. Kom. Pow. PPS. w Sierpcu, PPS. Łuków. PPS. Ostrow Mazowiecka. PPS. Hrubieszów. Kom. Pow. PPS. w Bielsku Podl. Zw. Majorolnych Bielsk Podl. Zw. Drzewny Hajnówka. Zw. Chemiczny Hajnówka. PPS. Przemysł. Komitet PPS. Bochnia. Akademia PPS. Tarnów, Bezrobotni z Jedynki k/Brzeska. Kom. PPS. Bobowa k/ Stróż. PPS. Kamionka Wielka. PPS. Pisarzowice. TUR. Dankowice. PPS. Żywiec. PPS. Biała - Leszczyny.

Z Okręgu Częstochowskiego: Dzieln. Kom. Rob., Koło Organ. Młodz. TUR. i Zw. Rob. Przem. Metalowego w Rakowie. Kom. Dzieln. PPS. w Wrzósowie. Zebranie bezrobotnych w Częstochowie. Walne zebranie prac. komunalnych w Częstochowie. Zebranie b. więźniów politycznych w Częstochowie. Zjazd delegatów rob. rolnych pow. częstochowskiego. Zebranie członków Org. Młodz. TUR. w Częstochowie. Zebranie rob. państwowego tartaku w Kłobucku. Konferencja członków PPS. w Częstochowie. Akademia 40-lecia PPS. w Rakowie. Gnaszynie, Mstowie, Wrzósowie. Okręgowa konferencja PPS. w Kielcach. PPS. Hrubieszów. Zarząd Powiatowy Str. Ludowego w Hrubieszowie. Zgromadzenie robotnicze w Siemiatyczach. Kom. Miejskowy PPS. w Kaniowie. Robotnicy miasta Sierpca. PPS. Złoczów k/Sieradza. Czerwona Białowieża. Związek rob. przemysłu drzewnego Czerlanka. Związek rob. przemysłu drzewnego Budy. PPS. i klasowe związki zaw. w Gdyni. Zgrom. robotnicze w Gnieźnie. Zgrom. robotnicze w Kaluszu. Zgrom. robotnicze w Rypnem. Zgrom. robotnicze w Stebniku. Zgrom. robotnicze w Drobobyczu. Pepesowcy pow. Iancuckiego. Komitet PPS. w Jadownikach. Zgrom. robotnicze w Niepołomicach. Kom. PPS. i Centr. Zw. Rob. Chemicznych w Skawinie. PPS. Krzeszowice. OKR. PPS. Biała. PPS. Biała-Leszczyny.

„DWAJ AJAKSI”

„DWAJ AJAKSI”!... Tak nazwało pewne konserwatywne, bardzo prawomysłne i bardzo solidne pismo „sanacyjne” p.p. Grabowskiego i Rauze, oskarżycieli w procesie brzeskim. „DWAJ AJAKSI” wkrócili onegdaj, znowu ramię przy ramieniu, na salę warszawskiego Sądu Apelacyjnego. Od czasu rozprawy brzeskiej w Sądzie Okręgowym zmienili się trochę, ale, szczerze mówiąc, niewiele.

P. RAUZE, dziś prokurator Sądu Okręgowego w Siedlcach, zaokrąglił nieco swoje kształty, posiadał głębiej tajemnicę pięknej mowy polskiej: poeciwy akcent wileński stopniowo zanika... P. GRABOWSKI, już dygnitarz — wice-prokurator Sądu Apelacyjnego, zachował dostojność ruchów, uroczystą powagę kroku, specyficzny gest podpierania ładną dłońią głowy znużonej — znużonej od nadmiaru zajęć i trosk państwowych.

„DWAJ AJAKSI”! dwaj wypleszczeni młodzi przedstawiciele systemu, oskarżający ludzi o TWARDEJ SZKOLE ŻYCIOWEJ!

Ar.

Ze słownika Lindego

Gacek, nietoperz, latoperz, latonka, die Fledermans.

Nietoperze także gackami zowią. Zool. Nar. 292. Osadzono nietoperza, żeby już we dnie nie latał, lecz w nocy omackiem. I już nie nietoperzem, ale zwał się gackiem.

Min. Rył. 4. 98.

(„Min. Rył.” znaczy zbiór rytuałów Józefa Minasowicza — Przyp. Red.).

Polityka wewnętrzna „sanacji”

Wczorajsze posiedzenie Sejmu—Budżet Oświaty, Fundusze, Komunikacja i Sprawy wewnętrzne

Ostra krytyka systemu rządzenia — Mowa tow. Zygmunta Żuławskiego

DYSKUSJA NAD BUDŻETEM MIN. OŚWIATY.

Sejm prowadził wczoraj od rana dalszą dyskusję nad budżetem Min. Oświaty.

Pos. Chruści (KL Ukr.) omówił sprawę kościoła prawosławnego.

Pos. Jaworska (BB) polemizuje z wywodami posłów z opozycji i twierdzi, że BB realizuje to, co powiedział marsz. Piłsudski, mianowicie, że tylko ten człowiek wart nazwy człowieka, który ma pewne przekonania i realizuje je bez względu na skutki i wyznaje je czynem.

Trzeba przyznać, że takie oświadczenie w ustach przedstawicieli BB, który ściągają do swoich szeregów wszystkich ludzi o elastycznych przekonaniach było krokiem dosyć ryzykownym.

Wreszcie ostatni przemawia w dyskusji nad budżetem Oświaty referat pos. Zdzisław Stroński (BB). Zaczyna on od tego, że zarzuca pos. Korneckiemu, iż podał nieprawdziwe fakty, posługując się fałszem, kłamstwem i obłądą.

Na prawicy podnosi się wrzawa. Pos. Kornecki coś woła.

Pos. Stroński: Kłamał pan, gdy pan mówił o liczbie słuchaczy na uniwersytetach.

Pos. Kornecki: Nie mówiłem o liczbie słuchaczy.

Marszałek wzywa pos. Korneckiego do porządku.

Wobec dalszych okrzyków pos. Korneckiego, marszałek wzywa go do porządku z zapisaniem do protokołu.

Pos. Stroński w dalszym ciągu swego przemówienia nie przestaje polemizować z pos. Korneckim i w pewnym momencie zarzuca mu, iż popełnił cyniczne kłamstwo, za co pos. Stroński zostaje wezwany przez marszałka do porządku.

Na prawicy okrzyki trwają w dalszym ciągu. Pos. Kornecki woła do pos. Strońskiego: Prowokator!

Na zarzut, iż wydawnictwo „sanacyjne” „Kuznia Młodych” mieści się na Zamku, pos. Stroński odpowiada, iż wydawnictwo to z żadnych funduszy nie korzysta, a lokal mieści się na Zamku, ponieważ protektorem ideowym i twórcą jest p. Adam Skwarczyński.

Po końcowym przemówieniu referenta pos. Czumi, Izba zakończyła debatę nad budżetem Oświaty.

BUDŻET MIN. KOMUNIKACJI.

Referent pos. Brzowski podnosi, iż spadek dochodowości kolei jest zjawiskiem powszechnym i wszystkie koleje na świecie wykazują deficyty. Aktualnym jest obecnie zagadnienie elektryfikacji, lecz u nas należy liczyć się z posiadaniem węgla, którego zużycie spadłoby. Do elektryfikacji dojrzało u nas zaledwie 500 kilometrów linii kolejowej.

Przechodząc do udziału kapitału zagra-

nicznego w naszym kolejniectwie, mówca podkreśla, że Towarzystwo francuskie, które wydzierżawiło linię Śląsk — Gdynia, nie wykonało wszystkich warunków umowy i z tego tytułu powstały trudności. Obecnie koleje nasze przejmują eksploatację tej linii na rachunek Towarzystwa. Gdyby Towarzystwo to przejęło było tabory, to nie byłoby wątpliwości, co do zrównoważenia tego budżetu, mówca jednak pokłada nadzieję, że dalsze układy doprowadzą do pożądanego zmiany. Mimo wszelkich trudności linia ta jednak będzie uruchomiona, gdyż posiada pierwszorzędne znaczenie polityczne i jest linią ważną nie tylko dla Polski, ale i dla całej środkowo-europejskiej słowiańszczyzny. Linia ta więc przez Polskę ukończona będzie.

W dyskusji pierwszy zabrał głos pos. Pobożny (Ch. D.). Mówca domaga się równomiernego traktowania pracowników kolejowych, co rzuci się w oczy w porównaniu z życiowym sposobem obchodzenia się z członkami armii. Doświadczenie ostatniej wojny pouczyło, jakie znaczenie ma dla Państwa oddanie się kolejowców z zapalem. Pobory kolejowców są zupełnie niewystarczające. Ten stan rzeczy prowadzi do demoralizacji mniej odpornych. Mówca twierdzi, że odbywają się tajne narady u kolejarzy i rozpoczęło już nawet robotę konspiracyjną. W końcu mówca oświadcza to samo, co na Komisji stwierdził pos. tow. Piotrowski, iż kolejarzy zmusza się do wstępowania do pewnych organizacji, czego dawniej nie było.

Po przemówieniu pos. Rudowskiego (BB.) zakończono debatę nad budżetem Komunikacji.

BUDŻET MIN. SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Referent pos. Pączek wychwala pracę organizacyjną min. Pierackiego. Skutki tej pracy stawiają dziś polską policję w rzędzie najlepszych policji świata.

Pos. Araszkiewicz (KL. Lud.): Parę tysięcy nadużyć i morderstw

Pos. Pączek: Nadużycia służbowe teści się surowo. Podnosi się godność osobistą i honor, który nie pozwala na zniecanie się nad aresztowanymi. (Śmiechy na lewicy).

Następnie referent usiłuje cyframi dowiedzieć, iż Polska nie jest państwem policyjnym.

Głos na lewicy: A czy konfidentów pan liczy?

Referent: Gdyby tylu było konfidentów, jak panowie chcą podsunąć, to chyba żyłoby z powietrza.

Głos na lewicy: W każdym urzędzie siedzi konfident.

Inny głos: Wszystko potaniało!

MOWA POS. RYMARA (KL. NAR.).

Ministerjum Spr. Wewn. rozporządza dużym aparatem wykonawczym, który działa mało sprawnie, często nieoła-

nie, a zawsze jednostronnie. Ilość nie wykrytych przestępstw wzrasta. Policjant zbyt wiele czasu poświęcać musiał na czynności nieprzynależące jej chwili, by miał czas na czynności właściwe. Zajmuje się obroną i podpieraniem regimu „sanacyjnego”. Działalność ta jest policji narzucona przez kierownictwo Ministerjum i odpowiedzialnym za to jest cały rząd. W r. ub. podawaliśmy p. ministrowi skargi na trzech komisarzy policji, a skutek jest ten, że wszyscy trzej awansowali. P. minister obiecał także wykrycie i ukaranie sprawców napadu na dworek p. Olędzkiego w Oltarzewie.

Minister Pieracki: Są, proszę pana. Nic o tem nie wiadomo.

Następnie mówca podnosi sprawę zgromadzeń, konfiskat prasowych oraz wysokich kar i grzywnien nakładanych przez organa administracyjne.

Następnie mówca przytacza niezmiernie ciekawy incydent z obecnej „sanacyjnej” rzeczywistości:

W pow. Nowo - Sadeckim pobito chłopca na policji, a gdy się poskarżył, zażądano, by wskazał, kto go bił. Gdy uczynił tego nie mógł, bo bito go w ciemnicy, kazano policjantowi odpruwać go gdzieś za miasto. Przestraszony chłop zwrócił się do przechodniów, by powiedzieli jego żonie, że ją śli zginie, to żeby wiedziała, że zabiła go policja. Za to powiedzenie został ukarany długim aresztem.

Głos na ławach BB.: Panie starszy, opowiadaj pan takie bajki przy kominku.

Postępowaniem swoim rząd nietylko ryzykuje własnym losem, — to mu wolno, — ale naraża los Państwa. Kto zaś los Państwa mierzy własnym krótkim swoim życiem, ten jest szluzem temu Państwu i narodowi. Gdyby państwo policyjne utrzymało się w Polsce, byłoby to groźne dla jej przyszłości. Ta podstawa władzy na długo nie wystarczy. I dlatego uważamy za wskazane odwołanie się do wyborów. Oparci o naród potrafimy zrzucić tę skorupę, jaką jest system obecny. (Okłaski na prawicy).

Popołudniu pierwszy przemawiał pos. Smola (Str. Lud.). Przytoczył on cały szereg wstrząsających wypadków bicia aresztowanych na różnych posterunkach policyjnych.

Z kolei zabrał głos tow. Zygmunt Żuławski. Mowę tow. Żuławskiego podamy osobno. Wywołała ona wielkie wrażenie. Była poświęcona obozowi rządzącemu i tym wynikom do których doprowadziła kraj dyktatura „sanacyjna”.

Następnie przemawiał pos. Sanojca, przyczem na sali zostali prawie wyłącznie posłowie BB.

Bestjalstwo hitlerowców

Przed kilku dniami jakiś drab hitlerowski dokonał ohydnych zamachu na lekarza - kobietę p. Różę Meller, kierowniczkę laboratorium Kasy Chorych w Wiedniu.

Zbrodniarz zadał kobiecie 4 rany nożem kuchennym i tylko dzięki przytomności umysłu napadniętej udało się jej uniknąć śmierci.

Zbrodniarz, któremu udało się uciec, jest młodym człowiekiem, a zamachu dokonał z polecenia faszystów. Dr. Meller obok praktyki lekarskiej poświęcała się literaturze i napisała kilka sztuk i powieści, które nie spodobały się faszystom. I za to postanowili ją zgładzić.

Z notatek, pozostawionych przez zbrodniarza, wynika, że faszysty organizują zamachy na szereg literatów wolnomyślnych.

Nowy plan

Loterji Państwowej

Możność wygrania 2 milionów złotych

Wczoraj w lokalu Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej odbyła się konferencja prasowa, na której dyrektor Loterii p. Stanisław Markus udzielił zebrany dziennikarzom ciekawych informacji.

Przedewszystkiem okazuje się, że dzięki wprowadzonym innowacjom będącym w toku 26-ta loteria cieszy się takim powodzeniem, że zapotrzebowanie było na 10 prawie tysięcy losów powyżej emisji; wobec tego losów losów w najbliższej 27-ej loterii (pierwszego dnia) cięgnięcia 1-ej klasy 18-go maja) zostanie powiększona o 7.000 biletów do ogólnej liczby 155 tysięcy.

Pozatem w klasach 1-ej i 5-ej 27-ej loterii wprowadzony będzie nowy oryginalny system: w 1-ej klasie poza 6.000 wygranych tworzy się 40 „wygranych pocieszenia”, po 1000 złotych każda; w 5-ej zaś klasie ustala się 200 „wygranych pocieszenia” po 5 tysięcy i 1000 „wygranych pocieszenia” po 500 złotych. Jeżeli jednak w 5-ej klasie główna wygrana, czyli milion złotych, padnie na los, który wygrał już w którejś z klas poprzednich, wówczas los ten prócz miliona dostanie wszystkie 200 premii po 5 tysięcy złotych, innymi słowy - największa wygrana wyniesie w tym wypadku 2.000.000 złotych!

Niema obrony przed gazem

W sprawie ochrony przed gazami trującymi, używanymi w wojnie, pisze specjalista w tej dziedzinie Szwajcarka dr. Gertruda Woker:

„Piana (od gazu „Fosgen”) ukazuje się na ustach, twarz zabarwia się na niebiesko, a źrenice rozszerzają się. Śmierć może nastąpić w ataku, albo też z wszelkimi oznakami ciężkiego uduszenia pośród konwulsji”

Zdaniem jej, niema ratunku przed tym gazem.

Również „Stahlhelm” niemiecki, którego wódz jest obecnie ministrem w rządzie Hitlera, wydał druk p. t. „Ochrona gazowa czy śmierć od gazu”. O bombach gazowych broszurka ta pisze: „Bomby wybuchowe przebijają cały dom, a całe bloki domowe pod naciskiem wybuchu zapadają się... Nowoczesna bomba zapalna waży niecały kilogram, a przebijają gładko normalny dach”.

Feljeton teatralny

„Reduta” w Krakowie

Niedawno J. N. Miller pisał w „Robotniku” o okazji 13-lecia Reduty. Ponieważ właśnie w tych dniach byłem w Krakowie na dwóch przedstawieniach Reduty w tamtejszym teatrze miejskim, zajmuję mnie znowu stary kompleks wyobrażeń i myśli, któremu na imię: Reduta. Jedne z tych myśli trzeba wypowiedzieć, inne zachować przy sobie. Po większej części zgadzam się na wywody kolegi Millera. Ale gdy wymienia słowo „idealizm” mam ochotę sięgnąć dalej. Mimo stanowczego nawrotu Polaki do życia ultra praktycznego, nawet do amerykanizmu — który już tymczasem wyrzucił się — mimo takich objawów, jak boyizm lub komunizm, biorący „materiaлизм” dziesięć razy dosłownie, istnieją jeszcze w Polsce różne rozprószone grupki albo jednostki, które po cichu utrzymują stare tradycje idealistyczne, chociaż jeszcze tak rzekomo przestarała hasła jak: prawo przed siłą, duch nad materią i t. d. Że wymienia np. obu Hulewiczów, niedgdyś wydawców ekspresjonistycznego „Zdroju” w Poznaniu, albo Artura Górskiego, — Wacława Berenta, Zygmunta Kisielew-

Zagadnienie „jednolitego frontu”

Polemika listowna K. Kautsky'ego z Fr. Adlerem

Polemika w sprawie „jednolitego frontu” oraz związanego z tem naszego stosunku do Rosji sowieckiej trwa w prasie socjalistycznej dalej. Niedawny zjazd austriackiej S. D. a zwłaszcza referat Bauera stał się nowym impulsem dla wymiany zdań.

Otóż ostatnio zaszedł ciekawy wypadek: stary, zasłużony teoretyk marksizmu K. Kautsky napisał dla „Kampfu”, miesięcznika austriackich socjalistów, artykuł o demokracji i dyktaturze, spowodowany referatem tow. Bauera. Jednakowoż stanowisko tow. Kautsky'ego jest, jak wiadomo, bardzo antysowieckie i odchyła się od opinii większości austriackiego zjazdu. Wobec tego wydawca „Kampfu” i sekretarz Międzynarodówki, tow. F. Adler napisał do Kautsky'ego list z propozycją wycofania tego artykułu — aby oszczędzić sobie przykrości polemicznej od powiedzi ze strony przeciwników, zwłaszcza że i większość Międzynarodówki zajmuje w tej sprawie stanowisko odmienne od stanowiska Kautsky'ego. Kautsky atoli z całą stanowczością odmówił tej propozycji. Wobec tego artykuł Kautsky'ego ukazał się w lutym w zeszycie „Kampfu” z zastrzeżeniem od redakcji; pozmatem jest przytoczona cała korespondencja pomiędzy Kautsky'm a Adlerem. Warto zapoznać się — bodaj w krótkim streszczeniu — z obu stanowiskami.

Kautsky oświadcza na wstępie, że podpisuje się pod referatem Bauera w tej jego części, w której Bauer podkreśla ogromne znaczenie demokracji. Polemizuje natomiast Kautsky z tymi, którzy powiadają, iż Socjalizm MOŻE być osiągnięty i na drodze dyktatury. To stanowisko Kautsky uważa za bardzo niebezpieczne, gdyż osłabia ono naszą energię w walce o demokrację; albowiem bez demokracji Socjalizm nie może być osiągnięty.

Określony Sekretarjat Centralnego Związku Górników w Sosnowcu zawiadomił Min. Opieki Społecznej, że Towarzystwo Sosnowieckie Kopalni Węgla w ostatnich tygodniach zastosowało masową obniżkę płac dla robotników, zatrudnionych na wszystkich kopalniach tego Towarzystwa, przesuwając bardzo poważną liczbę górników z klasy XX do klasy XVIII, a nawet do klasy XVII, pomimo że górniczą z klasy XVI do klasy XV i z klasy XIV do klasy XIII. Wogóle wszystkich robotników na pow erchni przesunęto o jedną klasę niżej. Kobietom i dziewczynom, zatrudnionym przy ładowaniu piachu do zamułki, obniżono płacę w akordzie od 40 do 50 gr. na dniówkę i zmniejszono o jedną kategorię płacę. Równocześnie T-wo Sarnowskie, które od 1 lutego r. b. zatrudnia około 400 robotników na t. zw. urlop turnusowy, zatrzymane roboty dołowe oddało w przedsiębiorstwo jednemu ze sztygarów, ten zaś zaproponował robotnikom zurlupowanym pracę

nietylko na żadnej innej drodze. Mało tego. Należy uważać demokrację nie tylko za drogę do Socjalizmu, lecz także za część samego celu, gdyż cel socjalistyczny zawiera nietylko dobrobyt, ale także wolność i równoprawienie.

„Demokracja — powiada Kautsky — jest i jako droga do celu i jako część celu ostatecznego niezerownie związana z Socjalizmem, Socjalizm, który ją lekceważy, chociażby przejściowo, odpinuje gałąź, na której siedzi i z której chce piąć się wyżej”.

Ale wrogowie mogą wystąpić przeciwko demokracji ze środkami gwałtu; czy i w tym wypadku socjaliści winni pozostawać na gruncie demokracji i nie sięgać do bardziej bezpośrednich metod? Owszem — odpowiada Kautsky — rozumie się, że mogą ale „jakimikolwiek środkami chcemy odeprzeć ewentualny zamach, nasz cel przytem może być tylko jeden: ODBUDOWA DEMOKRACJI, nie zaś utworzenie nowego systemu gwałtu w miejsce usuniętego”.

Dotychczas — powiada Kautsky — zgadzam się z Bauerem; ale oto przechodzę do tematu, przy którym, niestety, zajmuję stanowisko inne, mianowicie — w kwestji Rosji sowieckiej.

Tu Kautsky bardzo obszernie przedstawia rozwój dotychczasowy bolszewizmu rosyjskiego. Przechodząc do „piątełki”, stwierdza, iż zagraniczni turyści stają w Rosji z podziwem przed nowymi fabrykami, maszynami, — jakgdyby przed egipskimi piramidami. Ale te sprowadzone maszyny niczego nie dowodzą i nie zawierają w sobie żadnej gwarancji udatnia się eksperymentu. Zławsza obecnie widzimy w Rosji stan okropny: głód ogarnia najbardziej urodzajne połacie kraju, na Ukrainie,

północnym Kaukazie i nad dolną Wołgą. Maszyny są, ale ludzie do nich nie dorosli.

„I niedaleki jest dzień, w którym najbardziej ufnie zrozumieją: na tej drodze idzie się nie naprzód ku Socjalizmowi, lecz wstecz do jawnego bankructwa — albo cichego gniazda”.

Naturalnie, to nie znaczy, że dyktatura, jako taka, zaraz zostanie obalona, bo to samo zaoferowanie kraju, które uniemożliwia Socjalizm, ułatwia zarazem dalsze trwanie despotyzmu.

Ale Bauer obawia się upadku dyktatury sowieckiej, gdyż sądzi, iż „czerwona” dyktatura może być zastąpiona tylko przez dyktaturę „białą”; żywi nadzieję, iż stopniowo dobrobyt Rosji sowieckiej przyniesie z sobą także wolność. W przeciwieństwie do Bauera, Kautsky sądzi, że w Rosji, dopóki niema wolności, niema także drogi do dobrobytu, jest tylko możliwość stoczenia się w jeszcze większą nędzę.

Kautsky nie przypuszcza także, żeby po „czerwonej” dyktaturze musiała koniecznie przyjść dyktatura „biała”. Dlaczego? Oczywiście, lud zniszczył państwowy aparat dyktatury, ale z tego nie wynika, żeby koniecznie miały nastąpić reakcji.

Tu występuje u Kautsky'ego najważniejsza część wywodów. Przewidując klęskę bolszewickich usiłowań, Kautsky powiada:

„Socjalistyczna Międzynarodówka nie ma najmniejszego powodu i prawa zgóry piętnować każde wystąpienie rosyjskiego ludu przeciwko istniejącej dyktaturze, jako reakcyjnego poczynania”.

Oczywista, Kautsky odrzuca wszelką interwencję z zewnątrz, wszelkie organizowanie spisków przeciw bolszewizmowi. Ale jeśli nastąpią spontaniczne wybuchy?

Kazimierz Czapinski.
(Dokończenie nastąpi).

Magnaci węglowi w Zagłębiu

znowu obniżają płace i gwałcą umowę

na warunkach kategorii III płac, jakie obowiązują na małych kopalniach. Toż samo Towarzystwo na kop. „Jowisz” przegrupowało robotników z kat. A do kat. C, przeważnie dotyczy to robotników pow erchni.

Obniżka ta została przeprowadzona wbrew obowiązującej umowie, zawartej pomiędzy Centralnym Związkiem Górników a Radą Zjazdu Przemysłowców Górniczych, a więc jest to jawne gwałcenie przepisów umowy, nigdy niepraktykowane na tutejszym odcinku pracy górniczej.

Obniżka ta została przeprowadzona

Zjednoczenie sjonistycznych partji socjalistycznych

W dniach 28 i 29 stycznia b. r. obradowała we Lwowie Konferencja zjednoczeniowa S. P. P. „Hitachdut” i Z. P. S. „Poalej Cijon” Wsch. Małopolski, poprzedzona odrębnymi zjazdami partyjnymi, na których powzięta została uchwała co do zjednoczenia tych partji. Dwudniowe obrady zakończono jednomyślnym przyjęciem platformy zjednoczeniowej, proklamującej powstanie

nowej partji p. n. „Zjednoczona Partja Sjonistyczno Socjalistyczna (Hitachdut-Poalej Cijon) we Wsch. Małopolsce”, na czele której stanął tow. A. Silberstein oraz tow. N. Melzer, K. Schwarz, J. Wachman, F. Werber, D. Fränkel, Brendel, E. Bienenstock, C. Kohn, Kardasch, Schorrówna, Pacanowski, Handzel i Tunis.

każdy sobie zeń weźmie tę iskrę, która się zwykle nazywa talentem, to znaczy: zagra swą rolę nietylko najlepiej jak umie, ale jeszcze lepiej. Jak wiadomo, są nauczyciele śpiewu, którzy utrzymują, że każdy człowiek ma głos i z każdego można zrobić śpiewaka, tylko trzeba wiedzieć, jak się wziąć do tego. W dziedzinie gry aktorskiej takie eksperymenty robiła Reduta. Mówiono, że dlatego, ponieważ jej dyrektor Osterwa nie chciał ścierpieć obok siebie żadnego prawdziwego talentu. Gdyby tak nawet było, nie odbierałoby to wartości eksperymentowi.

Jakiś czas Reduta miała wielkie powodzenie w Warszawie, póki była sensacją. Potem wyparły ją inne sensacje. Kupiecki grunt Warszawy jest właściwie dla Reduty obcy. Dlatego największą mogła zdziałać na prowincji, gdzie znalazła dusze jeszcze nieprzerafinowane stołeczna pseudokultura. Miller pisze, że Reduta nie ma szczęśliwej roli w repertuarze. Jąbym to rozumiał tak, że Reduta, zwróciwszy uwagę głównie na stronę teatralną, to jest reżyserską i aktorską, oraz poświęciwszy się różnym kultom, nie zdołała z siebie wyłonić własnego nowoczesnego repertuaru. Pod tym względem zresztą Reduta podzieliła los wszystkich teatrów polskich, nie inspiruje, bierze ma-

terjał przypadkowy.

W Krakowie gra Reduta teraz dwie sztuki polskie: jedną normalną, rodzinną komedię, drugą — oryginalną groteskę społeczną.

Uwaga Krakowa skupiła się na sztuce pierwszej; jest nią „Egipska pszenica” Marji Jasnorzewskiej (Pawlikowskiej), właśnie byłem na jej 25-tym przedstawieniu. Sztuka ta nie stoi na wysokości utworów lirycznych tej poetki, ma ładny, czasem zręczny, czasem poetyczny dialog, ale naogół zalega — Kiedrzyńskim, przez to, że zbyt serjo traktuje marne zdarzenia i marne ludzi. Jest też pewien rys nęby satyryczny: maż zarzuca żonę, że jest nieplodną! W dzisiejszych czasach takiego męża chyba trudno spotkać. W kilkanaście lat później następuje tryumf niewiasty nad złośliwym mężem: nie ona była winna, lecz on. Ona bowiem robi sobie dziecko, i to z przybranym synem swego męża. Ten tryumf zwałbia do teatru dzisiejsze neo-emancypantki, robi się pewien zgiełk około dziecka t. zw. — chłaniego; ale szkoda właśnie, że autorka ziarno pszeniczne swojej satyry ukryła wśród plewy.

Karol Irzykowski.
(Dokończenie nastąpi).

Przegląd prasy

PROCES BRZESKI

Cała niezależna prasa przepełniona jest sprawozdaniami, artykułami, przypominieniami związanymi ze sprawą brzeską. Oczywiście wszystkich, co by należało pisać dzienniki nie mogą. Ołów cenzorski jest bardziej zastrzeżony, niż zwykle. Czytelnik jednak nauczył się już czytać między wierszami.

„Gazeta Bydgoska” pisze: „Sprawa brzeska nie przestała być wciąż ropiejącą raną w sumieniu Narodu Polskiego. To też zainteresowanie procesem odwoławczym jest ogromne”. A dalej „Gazeta Bydgoska” podnosi, że wznowiony proces nasuwa wiele bolesnych wspomnień.

„Przypomina sobie społeczeństwo w szczególnych ów wstrząs moralny, jaki przeszedł przez Polskę, jak długa i szeroka na wieść o aresztowaniach posłów z opozycji przed wyborami sejmowymi w roku 1930, na wieść o wywiezieniu ich w dziwnych warunkach do kazamat brzeskich i o sposobie ich traktowania przez dozorców więzienia z Kostkiem-Biernackim, Ryszkiewiczem i Kaciukiewiczem na czele. Przypomina sobie społeczeństwo owe żywiołowe protesty przeciwko Brześciowi ludzi nauki, profesorów polskich akademii, i wszystkich zdrowych odłamów Narodu Polskiego. Przypomina sobie opinie świata o tej czarnej plamie polskiej i ostre interpeleacje w naszych ciałach ustawodawczych, w Sejmie i w Senacie”.

Oczywiście prasa „sanacyjna” nietylko stara się zbagatelizować proces, dając nader skrócone i zupełnie tendencyjne sprawozdania, ale wręcz fałszuje jego przebieg.

O sumiennosci sprawozdawczej „sanacyjnych” dzienników i „bezsronności” z ich strony w informowaniu czytelników świadczyć może bebesowska „Walka”, która nietylko że nie podaje oświadczeń adw. Berensona, ani tow. Libermana, ale wręcz niezgodnie z prawdą oświadcza, że oskarżeni rzekli się obrony przez usta tow. Libermana tylko dlatego, że przewodniczący nie pozwolił mówić temu ostatniemu o tendencjach dokonanych przed procesem brzeskim zmianach w Sądzie Apelacyjnym. O tem, że Sąd ponownie odrzucił wniosek o wyłączenie sędziego Chodeckiego i że wtedy dopiero oskarżeni rzekli się obrony — sumienne pismo nie wspomina.

„Kurjer Polski” zupełnie pomija pierwsze przemówienie tow. Libermana, to jest to, co on mówił o roli sędziego Chodeckiego, co chciał mówić o s. Wyczyńskim, a na co nie zezwolił p. przewodniczący, nie daje słowa o tem, co mówił o Brześciu i o tem jak zmieniono przed procesem, dzięki zniesieniu nieusłowności sędziowskiej — cały wydział III Sądu Apelacyjnego. Zo to szeroko opisuje, kto jak był ubrany i co robił przed rozpoczęciem procesu.

„Kurjer Poranny” usiłuje wmówić, że proces nie budzi zainteresowania i aby wbrew rzeczywistości udowodnić to twierdzenie rozsiewa plotki ukute gdzieś w zakamarkach defensywy. Twierdzi mianowicie, że „spalili na panewce”, „przygotowania P. P. S. C. K. W. oraz Stronnictwa Ludowego zarówno w Sądzie, jak w terenie”.

„Kurjer Poranny” twierdzi, że „lud wiejski odpowiedział milczeniem” na nawoływania agitatorów partyjnych do urządzania pochodów manifestacyjnych z wsi do miast w dniu procesu.

„Sanacyjny” organ oczywiście nie usiłuje, bo nie może napisać kto i gdzie nawoływał do pochodów, iub próbował je zorganizować. Nie pisze o tem, bo cały ten plan stworzony został w głowach redaktorów „Kurjera Porannego”, zapłodnionych defensywyjackimi metodami. Strasznie to zresztą przypomina te „pochody na miasta” — znaną i dokładną nie w I instancji procesu brzeskiego „teorię” p. Rauzego o planowanych przez Centrolew „marszach na miasta”, które miały poprzedzić „marsz na Warszawę”.

„Kurjer Poranny” załgał się już tak daleko, że lepiej wie od nas, iż O. K. R. P. P. S. planował urządzenie demonstracji w dniu rozpoczęcia procesu, że mieści się on na Wareckiej i nawet że zebrało się przed „lokałem O.K.R. P.P.S. na ul. Wareckiej zaledwie około 40 ludzi, wobec czego z manifestacji, rzecz jasna zrezygnowano”.

My, oczywiście gorzej od organu p. Stępczyńskiego poinformowani, wiemy: że O.K.R. P.P.S. nie planował żadnych demonstracji, że mieści się on na ul. Długiej 19, a nie na Wareckiej, gdzie jest nasza Redakcja, że wreszcie zarówno przed lokałem na Wareckiej (ani tak że zresztą na Długiej) nie zebrało się nietylko 40, ale nawet 10 ludzi. Oczywiście przychodzili, jak normalnie, nterescanci, pracowali normalnie czerzy, redaktorzy, urzędnicy, odbywały się zwykłe zebrania. Ale nikt „przed lokałem się nie zbierał”.

S-ek.

Budżet Min. Oświaty w Sejmie

Dokończenie wczorajszego sprawozdania

Po referacie posła Zdzisława Stronickiego (B. B.) zabrał głos minister oświaty Jędrzejewicz, witany oklaskami, niezmienioną, przez posłów z B. B.

W krótkich słowach minister wyraził żal, iż nie mamy pieniędzy na powszechne na-

uczanie w tym rozmiarze, żeby, wszystkie dzieci w wieku szkolnym mogły być w szkole, poczem przeszedł do omówienia ostatnich wypadków na wyższych uczelniach.

Z tej wysokiej trybuny — jak powiada p. minister — protestuje on przeciwko wy-

padkom bicia (?) oraz obrzucania jajami profesorów. Potępia to w najwyższym stopniu i nazywa to „przejawem zdżeczenia i tchórzostwa”. W tym momencie pomiędzy posłami B. B. a posłami z opozycji następuje wymiana okrzyków i marszałek przywołuje posła Rybarskiego do porządku.

Następnie przemawiali posł. Kornecki (Kl. Nar.), Wetykanowicz (Kl. Ukr.), Szyrsko (BB.) i Putjan (Ch. D.).

Na tem przerwano obrady.

Dzisiaj o godz. 10 rano dokończenie dyskusji nad budżetem Oświaty, poczem rozpatrywane będą budżety Komunikacji oraz Spraw Wewnętrznych.

Na porządku dziennym ponadto kilka rządowych projektów ustaw w pierwszym czytaniu.

Najbliższe posiedzenie Senatu

Najbliższe posiedzenie Senatu odbędzie się dnia 15 b. m. o godz. 10 m. 30 rano.

W odpowiedzi na kłamstwa „Walki”

We wtorkowej „Walce” organie BBS. ukazała się triumfująca wzmianka o rzekomym przejściu „hufca” Czerwonego Harcerstwa pod „sztandary odrodzonego socjalizmu”, t. zn. pod sztandary bebesowskiej organizacji oświatowej. Wzmianka ta jest kłamliwa. Cała sprawa przedstawia się, jak następuje.

Przed kilkoma tygodniami Rada Hufca Warszawskiego Cz. H. dowiedziała o niekulturalnym zachowaniu się b. przodownika 6-ej Gromady, Henryka Fronczaka, oraz jego najbliższych. Młodzieńcy ci od pewnego czasu upijali się i w stanie nieźbyt trzeźwym przychodzili do lokalu robotniczego. Ich stosunek do dzieci, przebywających na tej dzielnicy, był wybitnie niewychowawczy i naganny. Wobec tego zanosilo się na usunięcie wymienionych od pracy harcerskiej. Henryk Fronczak w przewidywaniu, że będzie usunięty, nawiązał kontakt z mieszczańskim w tym domu (Leszno 53) bebesowskim Związkiem Piekarzy, przeniósł do Związku potajemnie inwentarz 6-ej Gromady oraz począł namawiać harcerki i harcerzy do zdrady. Istotnie, na zebraniu 6-ej Gromady w niedzielę, 5 b. m., większość na wezwanie Fronczaka wyszła z sali (na zebraniu było 19 dzieci i młodzieży), ale tylko po to, aby za godzinę wrócić do lokalu i wyjaśnić, iż zrobili to w obawie przed nieprzebiegającym w środkach Fronczakiem. Kłamstwo więc „Walki” streszcza się w tem, iż:

1) nie żaden Hufiec przeszedł do BBS., lecz kilku ludzi z Fronczakiem (aby powiększyć rozczarowanie „Walki” podajemy, iż Hufiec Warszawski liczy sześciu set członków);

2) żadna rezolucja nie była przedstawiona na zebraniu ani głosowana, nawet żaden okrzyk przeciwko Cz. H. na zebraniu, ani poza lokalem nie padł. Wiadomo tylko, że Fronczak na bebesowskim już terenie zbierał jakieś podpisy wśród naiwnych, łapanych tu i owdzie dzieci.

Kiedyś już BBS. założył „Harcerstwo Robotnicze im. Marszałka Piłsudskiego”. Interes został zamknięty przez wkroczenie prokuratora: okazało się, iż były tam poważne nadużycia pieniężne na szkodę społeczeństwa. Obecnie BBS. rozpoczyna znowu i zaczyna od... „rozpiętej młodzieży”, która ma kierować ich „harcerstwem”.

Co do rynsztunku i sztandaru, to jest to własność T. U. R., wobec czego Henryk Fronczak popełnił kradzież, za co będzie pociągnięty do odpowiedzialności.

Cała sprawa ma więc posmak raczej kryminalny; w tych warunkach trudno mówić o ideałach.

Rada Hufca Warszawskiego Czerwonego Harcerstwa T. U. R.

Wyjaśnienie

Wobec fantastycznej notatki we wczorajszej „Walce” o rzekomym przejściu do B. B. S. grupy robotników, pracujących w Zakładzie Oczyszczania Miasta, wyjaśniamy, że p. J. Łuczak i J. Borowiak, podpisani pod oświadczeniem „deklaracją”, zostali usunięci z P. P. S. już przed dwoma laty i nie należeli tak samo do żadnego klasowego związku zawodowego. Redakcja „Walki” powinna mieć trochę więcej poczucia śmieśności.

ZAGINAŁ kwit lombardowy na nr. 320063.

Olbrzymia manifestacja socjalistów niemieckich

BERLIN, 7 lutego (ATE). Organizacja „Żelaznego Frontu”, jednocząca milicję socjalistycznych związków zawodowych Reichsbanner, oraz robotnicze związki sportowe urządziła dziś wieczorem w Lustgartenie olbrzymią manifestację na znak protestu przeciwko ostatnim wydarzeniom politycznym w związku z utworzeniem rządu Rzeszy. W manifestacji tej wzięło udział również kilka tysięcy komunistów. Lustgarten nie mógł pomieścić wszystkich uczestników manifestacji, tak że wielka część manifestantów pozostała na ulicach przylegających. Przemówienia wygłosili po-

słowie socjalistyczni Kinstler oraz przewodniczący partii socjalistycznej Wels, który w ostrym przemówieniu napiętnował zachłanność polityczną reakcji, zagrażającą egzystencji najszerzych warstw robotniczych. Mówca stwierdził iż spontaniczne oburzenie spowodowało dzisiejszą manifestację w rozmiarach nienotowanych od dni listopadowych r. 1918. Naród niemiecki winien w dniu 5 marca zająć wyraźne stanowisko wobec osób i prądów odpowiedzialnych za ostatnie wypadki oraz za systematycznie szerzone zdżeczenie polityczne.

Protest gabinetu tow. Brauna

BERLIN, 7 lutego (ATE). Rząd pruski złożył dzisiaj w sekretarjacie trybunału w Lipsku skargę przeciwko ostatniemu rozporządzeniu prezydenta Rzeszy, usuwającemu rząd Brauna od

władzy. Skarga zawiera 16 stron pisma maszynowego. Odpis skargi przesłany został dzisiaj rządowi Rzeszy do oświadczenia się.

Sprawa wyborów do Sejmu pruskiego

BERLIN, 7 lutego (ATE). Komisja stała sejmu pruskiego uchwaliła dziś 13 głosami hitlerowców i niemiecko-narodowych, że nowe wybory do sejmu pruskiego winny się odbyć jednocześnie z wyborami do Reichstagu, t. j. w

dnia 5 marca. Przedstawiciele centrum, socjalistów oraz komunistów założyli protest przeciwko dekretowi prezydenta Rzeszy i nie wzięli udziału w głosowaniu.

Rząd Rzeszy a partja komunistyczna

BERLIN, 7 lutego (ATE). „Deutsche Allgemeine Ztg.” donosi, iż przywódca partii komunistycznej poseł Pieck oświadczył wczoraj przedstawicielom prasy, iż partja komunistyczna jest w posiadaniu dowodów, że Ministerjum Spraw Wewnętrznych Rzeszy zamierza zawiesić w czynnościach partję komunistyczną w czasie pomiędzy terminem wręczenia list wyborczych a 5 marca.

W ten sposób czynnik rządowy chce uniemożliwić partii komunistycznej prace organizacyjne w związku z nadchodzącymi wyborami. Dziennik utrzymuje, że w takim wypadku partja komunistyczna zdecyduje się wydać hasło, aby członkowie i zwolennicy partii komunistycznej oddali swe głosy na listy socjalistów.

Krwawe starcia przeciwników politycznych

BERLIN, 7 lutego (PAT). W ciągu ubiegłej nocy doszło do licznych starć politycznych zarówno w stolicy, jak i w prowincjonalnych miastach Rzeszy. W Berlinie w różnych dzielnicach miasta wynikły bójkę, w których 4 osoby raniono ciężko i wiele lżej. W Hamburgu w starciu komunistów z hitlerowcami postrzelony został śmiertelnie jeden komunist. W Bonn został ciężko ran-

ny hitlerowiec. W Leising (Saksonja) po zebraniu Żelaznego Frontu wywiązała się bójka pomiędzy hitlerowcami a członkami ugrupowań lewicowych, 7 osób raniono, przyczem jeden członek Reichsbanneru otrzymał ciężki postrzał w brzuch. W Rosenheim komuniści zaatakowali przywódcę szturmówki hitlerowskiej.

Przyszły rząd Stanów Zjednoczonych

LONDYN, 7 lutego (ATE). Z Nowego Jorku donoszą, że prezydent Roosevelt zatwierdził przed swym wyjazdem do Jacksonville definitywną listę przyszłego rządu. Skład przyszłego rządu prezydenta Roosevelta będzie następujący: sprawy zagraniczne — senator Hull, skarb — senator Glass, sprawy wewnętrzne — senator Cutting, prokura-

tor generalny — senator Walsh, handel — bankier Strauss z Nowego Jorku, poczty i telegrafy — James A. Farley, który kierował akcją wyborczą w czasie ostatnich wyborów prezydenta. Ministrem pracy jest kobieta — miss Francis Perkins, dotychczasowy komisarz pracy w Nowym Jorku.

Zgon znanego polityka

GENEWA, 7 lutego (ATE). Dziś zmarł tu w wieku lat 87 dr. Albert Jerzy Apponyi. Zmarły odegrał w życiu swego kraju

wybitną rolę. Od 1924 r. był stałym reprezentantem Węgier w Lidze Narodów.

Dalsze szczegóły wybuchu w fabryce Renaulta

Dalsze szczegóły eksplozji w zakładach automobilowych Renaulta w Paryżu są następujące: Wskutek eksplozji został całkowicie zerwany dach w budynku, w którym nastąpił wybuch i przetrząsany na sąsiedni budynek, gdzie zajętych było 100 robotników. Pod ciężarem tym dach załamał się, grzebiąc pod gruzami 10 robotników.

Prace nad uprzątnięciem rumowisk, spowodowanych przez eksplozję w fabryce samochodów Renaulta, nie zostały jeszcze ukończone. Liczba ofiar, według ostatnich wiadomości, wynosi 8 zabitych i 78 rannych, z których 42 jest umieszczonych w szpitalach paryskich. Stan 5 rannych jest bardzo groźny. Wśród 8 zmarłych zdołano ustalić tożsamość 7.

Po likwidacji „Teatru Artystów”

Ajencja B. I. P. donosi:

W wyniku dwudniowych konferencji odbytych w Inspektoracie Pracy pod przewodnictwem inspektora Szumskiego, z udziałem przedstawiciela zarządu głównego Z. A. S. P.-u, głównego zarządcy spółki p. n. „Teatr Artystów”, J. Pawłowskiego oraz delegatów zainteresowanych pracowników, p. J. Pawłowski zgodził się wydać odpisy umowy, która była zawarta z gronem akademików, zaangażowanych w liczbie

17 w charakterze bileterów-kontrolerów, oraz wydać każdej osobie odpowiednie zaświadczenie o należności za pracę, celem przedstawienia w sądzie Pracy, gdzie zainteresowani będą dochodzili swych praw na majątku spółki. Takie zaświadczenie mają być wydane również personelowi technicznemu.

Na poprzedniej konferencji w Inspektoracie Pracy załatwiono analogicznie pretensje artystów tego teatru i statystów.

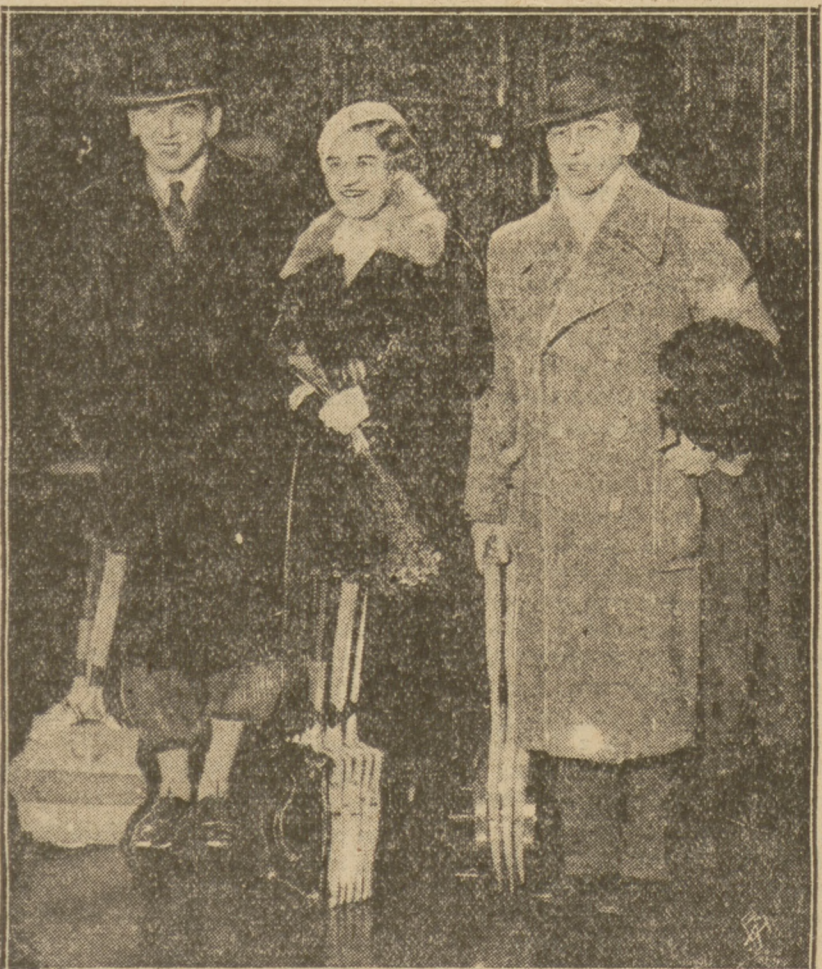
Obrazki z Japonii

Na dworcu stolicy japońskiej Policja nie wpuszcza nikogo na peron. Znajduje się tam bowiem 5-letnia córeczka Mika-

da... „Ważne” to dla państwa wydarzenie spowodowało mobilizację policji i t. p. środki ostrożności.

Polscy tenisiści w Szwecji

Trzej polscy tenisiści: Jędrzejowska, Koczyński, Wittman, rozegrali mecz z klubem szwedzkim A. I. K., osiągając remisowy wynik 4:4.

klubem szwedzkim A. I. K., osiągając remisowy wynik 4:4.

Dotkliwy cios w samorządy i ich pracowników

Interwencja Związku Prac. Kom. i Inst. Użytk. Publ. w Polsce w Ministerstwach Spraw Wewnętrznych i Skarbu

Rząd postanowił przeprowadzić ustawę o odebraniu samorządom wymiaru podatków od nieruchomości i od lokali — i oddaniu tego Min. Skarbu. Wiadomość o tym zamiarze Rządu poruszyła do głębi rzeszę pracowników, zwłaszcza w większych miastach, gdzie wprowadzenie w życie wym. ustawy pociągnie za sobą bardzo poważne redukcje pracowników.

W sobotę, dnia 4 lutego b. r., udali się przedstawiciele Zw. Prac. Kom. i Inst. Użytk. Publ. (w osobach tow. przewodnic. St. Kowalskiego, wiceprzewodnic. tow. St. Wojdani i sekretarza gen. tow. St. Haupa) do Min. Spraw Wewn. i do Min. Skarbu, celem spowodowania wstrzymania tych zamierzeń. W Min. Spraw Wewn. przyjął delegację naczelniczą finansów komunalnych, p. Kuncewicz, a w Min. Skarbu — zastępca dyr. dep. podatków. Delegacja zwróciła uwagę Rządu na fakt, że nowa ustawa pociągnie za sobą dotkliwy pokrzywdzenie długolentych fachowych pracowników, oraz, że prawdopodobnie minie się z celem, jak już było raz po raz, przejęciu egzekucji podatków przez władze skarbowe. Obliczenia wykazały, że np. w Łodzi wpływy z tytułu egzekucji podatków, uskuteczniajanej przez władze skarbowe wynoszą za ostatnie jest bezwzględnie konsekwencją przypuszczając, gdy egzekucja miejska ściągająca z tego samego tytułu przeciętnie około 27 tys. zł. miesięcznie. Stan taki jest bez wątpienia konsekwencją przyjęcia na miejsce zredukowanych fachowych egzekutorów miejskich — ludzi niewykwalifikowanych, nie mających nie wspólnego z czułym aparatem podatkowym. Poza tym delegacja zwróciła uwagę na fakt, że przecież nowa ustawa samorządowa przewiduje tak rygorystyczne przepisy w stosunku do samorządów, że władze skarbowe będą miały całkowitą możliwość zabezpieczenia regularnych przelewów podatkowych do kas państwowych.

W odpowiedzi na te wywody dele-

gacji oświadczył nac. Kuncewicz, że Min. Spraw Wewn. zasadniczo stoi na stanowisku nieprzekazywania Skarbowi Państwa wymiaru podatków od lokali i nieruchomości. Dodał jednak, że w sprawie tej decyduje min. Zawadzki i Rada Ministrów, więc zabiegi delegacji winny być skierowane do Min. Skarbu.

Przedstawiciel Min. Skarbu natomiast nie dał żadnej konkretnej odpowiedzi, a doradzał tylko, ażeby złożyć w tej sprawie memoriał ministrowi Skarbu.

W końcu delegacja zastrzegła się przeciw redukcji pracowników przy ewent. przejęciu wymiaru podatków przez władze skarbowe, oraz domagała

się przejęcia równoczesnego na etat państwowy pracowników, zatrudnionych przy funkcjach wymiarowych — i to tak w interesie pracowników, jak również kas miejskich i nawet kas państwowych. Delegacja zaapelowała, ażeby Rząd, w razie utrzymania się przy tym stanowisku, zarządził wprowadzenie tej ustawy w życie, jaknajpóźniej, najwcześniej po kilku latach, celem dania miastom możliwości dostosowania się do nowych warunków.

Przedstawiciel Min. Skarbu przyrzekł zreferować stanowisko delegacji swojemu szefowi.

Przeciwko „redukcji” sprawiedliwości

Rząd wniósł do Sejmu projekt ustawy w przedmiocie zniesienia sądu apelacyjnego w Toruniu.

Wskazuje to, że na przeprowadzonej, wbrew jednomyślnym protestom zainteresowanych kół społeczeństwa — w roku ubiegłym redukcji kilku sądów okręgowych, Rząd nie poprzestał. Jesteśmy „w pełnym sezonie” przeprowadzanej w dalszym ciągu „wiwisekcji” okręgów sądowych.

Nowy projekt rządowy wywołał całą falę protestów na Pomorzu. 11 stycznia 1932 r. uchwały solidarny protest korporacji i związki miasta Torunia. Protestują miasta Brodnica, Wąbrzeźno i inne.

W sprawie redukcji sądów okręgowych w Mławie i Białej Podlaskiej mieliśmy okazję wypowiedzieć swoje zasadnicze stanowisko w kwestii zniesienia sądów ogółem, a sądów okręgowych i apelacyjnych w szczególności. Każda taka redukcja nakłada na ludność nowe ciężary finansowe, wywołane powiększeniem się wydatków na wyjazdy do sądu, przeniesienie do odległego miasta; powoduje stratę cza-

su i inne związane z tem kłopoty i trudności. W konsekwencji ludność, z powodu powszechnego zubożenia, coraz rzadziej zwraca się o pomoc do sądu, a wymiar sprawiedliwości staje się „luksem” dostępnym dla niewielkiej ilości obywateli. Jest to więc nie tylko redukcja sądu, ale przede wszystkim dla ludności „redukcja” samej sprawiedliwości, którą Państwo przez swoje organy sądowe ma obowiązek wymerować. Obywatele bowiem, nie mogąc w pełni korzystać z normalnego wymiaru sprawiedliwości, muszą się uciekać do środków „domowych”, do samopomocy przez wymierzanie sobie sprawiedliwości, „jak kto umie i jak kto może”. Do „redukcji” sprawiedliwości walczy, zresztą, przyczyniły się już kilkakrotnie podwyżki opłat sądowych, dokonane przez Rząd ponad wszelką rozsądną

Okólnik prezydenta miasta w sprawie pracowniczej

Prezydent Słomiński rozesał do wszystkich wydziałów okólnik, żądając od kierowników przedstawienia w terminie do 15 b. m. wykazów, w jakim stopniu przedstawiałyby się pod względem kasowym następujące zmiany warunków płacy: 1) skreślenie dodatku zasiłkowego i dodatku komunalnego, 2) podwyższenie kategorii pracowniczej o 1 stopień. Poza tym obniżenie nie może dotyczyć tych pracowników, których pensja wynosi poniżej 150 zł. miesięcznie. Prócz tego ci pracownicy, którzy otrzymują ponad 150 zł., a którym po skreśleniach pensja wyniesie mniej mają mieć wyrównaną pensję do 150 zł.

Okólnik prezydenta stoi w pewnej kolizji z żądaniem pracowników, którzy przedstawili w swoim czasie uchwałę walnego zgromadzenia domagającą się odpowiedzi w terminie do 10 b. m.

Kino „dzienne”

Przy ul. Królewskiej, naprzeciw pl. Marszałka Piłsudskiego od paru dni zaczęło funkcjonować eksperymentalne kino „dzienne”. Ekran znajduje się na łustrze, i wskutek tego można widzieć obrazy wyświetlane tak dobrze, jak się widzi własny wizerunek w dzień w lustrze.

Publiczność zbiera się na placu. Wyłazaczą jest inż. Kazimierz Marczewski.

Cyrk na Pogotowie Ratunkowe

Dnia 15 b. m. o godz. 8,15 odbędzie się przedstawienie w Cyrku Staniwskich przy ul. Ordynackiej, z którego dochód przeznaczono na Pogotowie Ratunkowe, tak bardzo potrzebujące materialnego poparcia.

Program doborowy i urozmaicony. Ceny miejsc nie podwyższone.

Przypuszczać należy, że szeroki ogół mieszkańców stolicy tłumnie pośpieszy do Cyrku,

Tania rewja w dzielni cy robotniczej

W tych dniach otwarto w sali kina „Metropolis” ul. Tanka 34 Teatr Popularny pn. „Tania Rewja na Powiślu”.

Kierownikiem jest długoletni artysta i reżyser krakowski teatrów: Bagatela i Nowości, Antoni Kaczorowski, Teatr cieszy się powodzeniem. W zespole są artyści krakowscy i lwowscy pp.: H. Bohuszówna, A. Wołkońska, T. Mergel, L. Lencki, Nowicki, Orkiestra pod dyr. S. Maciejewicza. Początek o 6 i 9 wiecz., w niedzielę o 4 pp. Ceny miejsc od 49 gr. Obecnie jest grana rewja w 18 obrazach p. t. „Gwiżdżemy na kryzys”.

Obchód 40-lecia P.P.S. Okręg łódzki

W ubiegłą niedzielę odbyły się dwie piękne akademie dla uczczenia 40-lecia PPS. w Knosantynowie i Sieradzu.

W Knosantynowie sala kina była przepelniona, około 200 osób odeszło do domu, z powodu braku miejsca.

Akademję zagał tw. Dolecki, przemawiali tow. tow. poseł Szczerkowski i Rapolski. W obchodzie brała udział Scena Robotnicza łódzkiego TUR., która, pod kierownictwem tow. Solskiego,

odegrała bardzo dobre sceny ze sztuki tow. Krzesławskiego. Zrobiły one wielkie wrażenie na obecnych.

W Sieradzu w sali Teatralnej odbyła się Akademia. Sala była wypełniona po brzegi.

Przemawiali tow. tow. Grodzicka i Wach z Łodzi. Nastroj był imponujący. Poza rezolucjami w sprawie 40-lecia PPS., uchwalono również rezolucję w związku z procesem brzeskim.

Ujęcie szajki sprytnych złodzieiów okradających reemigrantów z Ameryki

„Kurier Poznański” donosi: Od dłuższego czasu mnożyli się wy-

padki okradania reemigrantów z Ameryki w pociągach na linii Gdynia-Warszawa. W ostatnich miesiącach jednemu reemigrantowi ukradziono 1000 dolarów, a dwóm innym zabrano po 800 i 40 dolarów w czekach banknotach.

Gdy w tych dniach przybył do Gdyni statek „Pułaski” z pasażerami ze Stanów Zjednoczonych i Kanady, wywiadowcy policji wnieśli się w tłum reemigrantów i razem z nimi zajęli miejsce w wieczornym pociągu pośpiesznym do Warszawy.

Niebawem odkryli dwóch osobników, którzy zdążyli już zawrzeć przyjaźń z jakimś, dobronudnie wyglądającym Polakiem amerykańskim. W przedziale poczęła krzątać flaszką z wodką, ścisłano się i całowano. W Sopocie wsiadło do przedziału dwóch nowych pasażerów, potem znowu dwóch w Gdańsku i dwóch w Pelplinie. Gdy Amerykanin był zupełnie pijany, a współtowarzysze podróży dobierali się do jego portfela, wywiadowcy weszli do przedziału i pod groźbą użycia broni, ujęli ich, wysadzili na stacji w Łaskowicach poczem przywieźli do Gdyni.

Tu stwierdzono, że są to rejestrowani zawodowi złodzieje, z których każdy był zaopatrzony w okresowy 15-dniowy bilet kolejowy. Sędzia śledczy zawiesił nad nim areszt prewencyjny. Wszyscy są stałymi mieszkańcami Warszawy.

Henryk Świątkowski.

Tajemniczy trup robotnika w hotelu dworcowym

W Kaliskach pod Starogardem mieszkał od dłuższego już czasu w hotelu dworcowym niejaki Józef Bednarek, pracujący w tartaku Chmarzyńskiego.

Bednarek codziennie regularnie opuszcza swoje mieszkanie na pierwszym piętrze, udając się do pracy. Był on człowiekiem spokojnym, wiodącym skromne życie.

Pewnego dnia w hotelu nastąpiło wielkie poruszenie. Bednarka nie widziano już od trzech dni. Postanowiono więc, po wspólnej naradzie służby hotelowej, zbadać przyczynę jego tajemniczego zachowania się. Przyniesiono drabinę i oparto ją o okno mieszkanie Bednarka. Naczelnik stacji, wszedłszy na drabinę, zajął przez okno i strzelał: Bednarek leżał nieżywy.

O stwierdzonym fakcie zgonu powia-

domiono natychmiast sąd w Starogardzie. Tajemnica śmierci robotnika została niewyjaśniona.

Bezpłatne dożywianie dzieci bezrobotnych

Od marca 1931 r. istnieje bezpłatna kuchnia dla dzieci bezrobotnych na Ochocie (Przemyska 18). Kuchnia stanowi autonomiczną sekcję Warszawskiego Oddziału Robotniczego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci, utrzymuje się wyłącznie ze składek i ofiar; prócz paru niewielkich subwencji od Zarządu Głównego Robotniczego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci od nikogo żadnych subsydjów nie dostaje, a dzieci potrzebujących obiadu jest coraz więcej.

Prosimy o poparcie!

Komitet Dożywiania Dzieci Bezrobotnych na Ochocie przy Rob. Tow. Przyj. Dzieci.

Nowa dzielnica willowa

Komisja do spraw regulacji i zabudowy miasta, działająca na prawach magistratu, przyjęła plan zabudowania terenu otoczonego ul. Dygasińskiego, Bohomolca, Promyka i Gomołki na Żoliborzu. W obrębie tego obszaru przewidziane jest przeprowadzenie nowej ulicy, równoległej do Dygasińskiego, dzięki czemu uławnione będzie racjonalne zabudowanie tego obszaru, przez znaczonego na budowę o typie szeregowym i willowym.

Poranek Artystyczny na L.O.P.P.

W nadchodzącą niedzielę, dn. 12 b. m. odbędzie się w wielkiej sali kina „Colosseum”. Poranek Artystyczny organizowany przez Komitet Stołeczny L. O. P. P. na zasilenie funduszy Ligi.

Bogaty i interesujący program ozdobiony jest nazwiskami tak wybitnych artystów jak: Żelska, Boroński, Gierasinski, Walter i inni.

Początek poranku punktualnie o godz. 12-ej w południe.

Co wyświetlają kina?

ATLANTIC: „General Czeg”.
ADRIA: „Ariana”.
APOLLO: „Romeo i Julcia”.
ANTINEA: „Nowomodny taniec” i „Ułani ulani”.
BAJKA: „Hjeny nocy” i „Kurier syberyjski”.
COLOSSEUM: „W cieniu krzyża”.

FILHARMONJA Jasna 5.
COLOSSEUM Nowy Świat 19
POCZĄTEK SEANSÓW O GODZ. 5.30.
MONUMENTALNY FILM
W CIENIU KRZYŻA
realizacji CECIL B. DE MILLE’A.
Ceny biletów w obydwu kinach jednokowe. Bilety ulgowe i bezpłatne bezwzględnie nieważne.
Nota Sala: PRZYGODY TOMA SAYER’A z Jackie Cooganem. Ceny 49 gr. i 99 gr.

COLOSSEUM MALE: „Przypadki Toma Sayera”.
CASINO: „10 proc. dla mnie”.
CAPITOL: „Kinomania” i „Powódz”.
CRISTAL: „Wyspa tajemnicza”.
EUROPA: „Halo Paryż! Halo Berlin”.
FAMA: „Nocne sądy”.
FORUM: „Mata Hari”.
FILHARMONJA: „W cieniu krzyża”.
HELJOS: „Sto metrów miłości”.
HOLLYWOOD: „Serca na rozdrożu”.
KOMETA: „Kawalerowie dzikiego Zachodu” i rewja.

Kino KOMETA
Chłodna 47. Początek 6, 8, 10.

Dziś sensacyjny film
„Kawalerowie Dzikiego Zachodu”
W rol. gł.: Wiktor MacLagen, Edmund Lowe, Conchita Montenegro
Na scenie rewja

LOS: „Ułani, ulani...”
LUX: „Cham” i „Fircyk w załotach”.
MAJESTIC: „Syn mimowoli”.

ma estic
nowyświat 43
PREMIERA
Kuchankowie 1933
annabella i préjean
w szampańskiej komedii
p. t.
SYN MIMOWOLI
w „OSSO” reż. Carmem Galone

MASKA: „Blaski i cienie miłości”.
MIEJSKI: „Pogromcy przestworzy”.

DZWIĘKOWY KINOTEATR
MIEJSKI
Początek seansów: 6, 8 i 10.
W Niedzielę i Święta: 4, 6 8 i 10.
Dla młodzieży dozwolony.

Pogromcy Przestworzy
z udziałem: WALLACE BERRY
CLARK CABLE
DOROTHY JORDAN
CONRAD NAGEL

Ceny miejsc od 45 gr. do 1 zł.
W niedzielę i święta kasa sprzedaje do godz. 4 pp. bilety po cenach zniżonych na powyższy film (na 1 seans).

MEWA: „Nieokreślona” i „Dwa serca”.
i „Flip, Flap za kratami”.
MIRAZ: „Kris” i rewja.
OAZA: „Odwieczna miłość”.
PAN: „Flip i Flap, ich dole niedole”.
PALACE: „Ja w dzień, ty w nocy”.

Kino **PALACE** CHMIELNA 9,
Początek 6, 8, 10
superfilmu dźwiękowego produkcji
ERYKA POMMERA
realizacji LUDWIGA BERGERA,
„Ja w dzień... Ty w nocy”
Wielki film wystawowy, najpiękniejsza operetka filmowa
z muzyką W. R. HEYMANN
W rol. gł. czarująca KATE NAGY i młodziutki, wytworny FERNAND GRAVEY

ROXY: „Pałac na kółkach”.
SOKÓŁ: „Wiktorja i jej huzar” i „W wirze Paryża”.
STYLOWY: „Dobroczynca ludzkości”.
SPLENDID: „Most przeżyć”.
TRIAXON: „Blaski i cienie miłości”.
TOMBOLA: „Cudotwórca” i „Królowa Poludnia”.
TON: „Szanghaj-Expres”.
UCIECHA: Ostatnie dni „Bocznia ulica”.

O świeże produkty w kuchniach dla bezrobotnych

Zarząd Obywatelskiego komitetu pomocy społecznej przypominał zarządzającym kuchniami Komitetu o obowiązku niezwłocznego meldowania w centrali w razie nieodpowiedniej jakości otrzymywanych produktów. Nieodpowiednich produktów zarządzającym nie wolno przyjmować pod osobistą odpowiedzialnością.

Trzy ofiary zawodów życiowych

24-letnia Leokadia Sobótka, otrula się kwasem octowym w bramie domu Wronia 50.

— 17-letnia Stanisława Ostrowska, bez zajęcia, również napiła się esencji

octowej w bramie domu Uniwersyteckiego 5.

— 38-letnia Marja Rykowska, otrula się nieznanym proszkiem nasennym.

Dwie ofiary nieostrożności

W schronisku miejskim dla bezdomnych na Anopolu, wskutek nieostrożności matki, został otruty amoniakiem półtoraroczny Leon Korytkowski.

— Podobny wypadek miał miejsce przy ul. Wroniej 35, gdzie również zo-

stał otruty amoniakiem półtoraroczny Janusz Przybytniak. W obydwu wypadkach ofiarom nieostrożności rodziców pomocy udzieliło Pogotowie i po przepłukaniu żołądka, pozostawiono na leżeniu w domu.

Zbiorowe zatrucie gazem

Przy ul. Sierakowskiej 4, zachorowały nagle z objawami zatrucia dwie rodziny, zamieszkujące na parterze, razem osiem osób: Chana i Luzer Mordkiewiczowie, oraz 2 dzieci, z drugiej rodziny zaś Mendel i Szajndla Goldbergowie i również 2 dzieci. Przeróżni sąsiedzi zawiadomili policję, która stwierdziła zatrucie gazem świetlnym.

Śmierć przy pracy

Nocy ubiegłej na dworcu Głównym, 52-letni Julian Myszkowski, numerowy kolejowy, po przeniesieniu bagaży podróznego do pociągu, po wyjściu z wagonu, zasłabł nagle i upadł na stopień. Koledzy — numerowi — przeniesli nieprzytomnego M. do kancelarii dyżurnego ruchu. Przybyli tam wkrótce Lekarz Pogotowia stwierdził śmierć Myszkowskiego, prawdopodobnie wskutek ataku sercowego.

Wypadek w szkole

Przy ul. Złotej 53, w gmachu państwowego gimnazjum męskiego im. J. Achima Lelewela, uczeń 14-letni Zdzisław Ptaszyński, po skończonych lekcjach, upadł na schodach tak niefortunnie, że złamał prawą nogę. Po udziale leniup omocy, Pogotowie przewiozło chłopca do szpitala Dz. Jezus.

Marymont otrzyma oświetlenie elektryczne

Na skutek starań podjętych przez zarząd Tow. przyjaciół Marymontu u prezydenta miasta, w inspekcji elektrycznej magistratu odbyła się konferencja z udziałem delegatów zarządu tego Tow., na której ustalono program prac związanych z oświetleniem Dolnego Marymontu (t. zw. Potoku). W pierwszym rzędzie oświetlenie będą ul. Kamedułów od Potockiej do wału Bielańskiego na długości 1½ km. Następnie przedłużone będzie oświetlenie elektrycznością ul. Potockiej od Marii Kazimierzy do Kamedułów i ul. Jana Trzeciego również do ul. Kamedułów. Gęsto zamieszkały Dolny Marymont jest dotąd pozbawiony wogóle oświetlenia ulicznego.

Nadto mieszkańcy powyższych ulic zgłosili chęć przyłączenia swych mieszkań do ulicznej sieci elektrycznej.

Dr. STEFAN KRAMSZYK.

Zycie i dzieło Alfreda Grotjahna, lekarza—socjalisty

(Ciąg dalszy).

W r. 1918 na parę tygodni przed przewrotem piszący te słowa miał możliwość odwiedzić Grotjahna w jego urzędzie w Magistracie berlińskim i przeprowadzić z nim dłuższą dyskusję. Grotjahn był w owym czasie zupełnie zrezygnowany co do przyszłości Niemiec, twierdził, że wzrastający spadek urodzeń i luki, uczynione przez wojnę w składzie ludności nie pozwolą na dalszą ekspansję narodu niemieckiego i że przyszłość należeć będzie teraz do narodów słowiańskich. I oto ten tak nastawiony uczonej, posiadający niezwykłą umysłowość i pozbawiony wszelkich przesądów światopogląd polityczny i społeczny, rozszerzony przymet do najwyższych granic horyzont społeczno-higienicznego myślenia, w pamiętniku swym, pisanym w roku 1931 nie mógł pogodzić się z ustąpieniem Pomorza, przypuszczając, że sprawa musi być załatwiona na drodze pokojowej samookreślenia w sposób pomyślny dla Niemiec.

Przewrót polityczny w Niemczech

wprowadza Grotjahna w r. 1920 na katedrę uniwersytecką, jako pierwszego zwyczajnego profesora Higieny Społecznej, a oprócz tego zostaje on, jako członek stronnictwa socjalistycznego, obrany członkiem odrodzonego parlamentu Niemieckiego. Jako profesor okresu rewolucyjnego i socjalista, trafia Grotjahn w fakultecie lekarskim na opór starych konserwatywnych profesorów, — przede wszystkim oczywiście Rubnera. Pomimo to udaje mu się z biegiem czasu utrwalić swe nowe stanowisko, zostać nawet w latach 1927 — 28 dziekanem fakultetu i wprowadzić nowych docentów dla swego przedmiotu.

Działalność parlamentarna nie była w guście Grotjahna i ograniczał on tu swą rolę do czynnego udziału w przeprowadzeniu nowych ustaw dotyczących higieny i opieki społecznej. Pomimo to w pamiętnikach swych z tego okresu zdobył się o na szereg głębokich uwag i refleksji, dotyczących blasków i cieniów systemu parlamentarnego. „Państwo zwierzchności (Obrigkeits-

Brykiety dla uboższej ludności

W celu udostępnienia opału uboższej ludności, Miejskie zakłady opałowe wprowadziły do sprzedaży brykiety w cenie 14 zł. za tonę bez dostawy i 18 zł. loco pwnica. Są to brykiety wagi 1 i 3 kg. Brykiety są w szerokim zastosowaniu na Zachodzie.

Syn mimowoli

dzisiaj w kinie „Majestic”

Dzisiaj wchodzi na ekran kina „Majestic” błyskotliwa komedia francuskiej wytwórni Osso „Syn mimowoli”, w której pod egidą reżyserską znakomitego Carmine Gallona role główne grają dwie czołowe vedetty Parry filmowego: Annabella i Albert Préjean. Na szczególne zaznaczenie zasługuje fakt, że w roli syna... mimowoli Préjean miał możność rozwinięcia całej skali swego bogatego talentu: od obwiesia ulicznego do wytwornego światowca. W pozostałych rolach wdzięczne pole do popisu znajdują: Gaston Dubosc, chluba Komedii Francuskiej, Guy Sloux, zwany francuskim Haroldem Lloydem, świetny komik Kerny oraz wschodząca gwiazdka ekranu, Simone Simon. (X.).

STUDENTKA wydziału matematyczno-przyrodniczego poszukuje lekcji. Specjalność: niemiecki, matematyka. Uczy także dorosłych. Dzwonić: 12-07-52.

Co grają w Teatrach?

TEATR „ATENEUM”. Dziś i codziennie komedia Bernarda Shawa „Major Barbara”. W roli głównej Stefan Jaracz. Z OPERY. Dziś w operze „Rigoletto” odbędzie się występ znanego tenora włoskiego,

MARJA PRZYBYŁKO POTOCKA I ALEKSANDER WĘGIERKO

w granej obecnie z wielkim powodzeniem w sztuce francuskiej, „Kobieta, która kupiła sobie męża”.

p. Casavecchi. Jutro ukaże się operetka „Napoleon i Teresina”.

TEATR NARODOWY. Dziś do końca tygodnia „Most” Jerzego Szaniawskiego.

Pod kierunkiem reżyserskim Karola Borowski odgrywa się pełne próby z dramatu Dumasa ojca „Kean”.

TEATR NOWY daje dziś sztukę Nicodemiego „Cień”.

TEATR LETNI: Dziś nowa komedia Stefana Krzywoszewskiego „Uśmiech Hrabiny”

TEATR POLSKI. Dziś świetna psychologiczna sztuka „Kobieta, która kupiła męża”.

TEATR KAMERALNY. Dziś i codziennie „Pokój Nr. 17 na 3 piętrze”, sztuka węgierskiego pisarza Zillaha’ego.

„BANDA” W TEATRZE MAŁYM. Dziś operetka „Piękna Galatea” z Zulą Pogorzelską w roli głównej.

TEATR „MORSKIE OKO”. Do niedzieli włącznie grana będzie rewja „Dodatek nadzwyczajny”. W poniedziałek z powodu próby generalnej teatr nieczynny.

PREMIERA W „MORSKIM OKU”. Teatr „Morskie Oko” pod dyktando Jerzego Boczkowskiego występuje w przyszłym tygodniu (we wtorek) z sensacyjną premierą rewji p. t. „Humor krzepi”. Będzie to jak wynika z tytułu widowisko, oparte na wesołych sketchach, melodyjnych i dowcipnych piosenkach, a wszystko utrzymane w ramach przepysanej wystawy, jak każda tradycja „Morskiego Oka”.

Nowe kierownictwo artystyczne, nowe pomysły oraz nowy rodzaj widowiska na tej popularnej scenie zapewne spotka się z ogólnym uznaniem publiczności. Udział w tej nowej rewelacyjnej rewji oprócz stałego zespołu z Krukowskim, Skoniecznym, Zabczyńskim, Karlińską i Wawą na czele, biorą udział nowozaangażowane siły: L. Zamorska, K. Skalska, J. Winiarska, J. Carnero, oraz Tadeusz Frenkiel. Reżyserem pozostaje nadal Kazimierz Krukowski, choreografia Jana Woyciechskiego, dekoracje Józefa Gawełskiego, kapelmistrzuje Iwo Wesby. Premiera wzbudziła wielkie zainteresowanie.

TEATR „8 m. 30”. Dziś przepiękna operetka Oskara Straussa „Kobieta, która wie czego chce”.

TEATR IM. ŻEROMSKIEGO (Karowa 18). Gra ostatnie dni komedję K. Leczyckiego „Manekin zardrości”.

TEATR REWJI „MIGNON”. Dziś rewja p. t. „Ostatni raz — żegnamy was”.

TEATR REWJI „METROPOLIS” (Tamka 34). Dziś rewja „Gwiżdżemy na kryzys”.

TEATR „BOMBA” (Zamojskiego 20). Dziś rewja p. t. „A może jednak przyjdzie do mnie”.

CYRK STANIEWSKICH. Dziś i codziennie 2 przedstawienia o 4.30 i 8.15. W obu lwy morskie i 14 nowych atrakcji.

CYRK STANIEWSKICH

Dziś i codziennie po 2 przedstawienia o 4.30 pp. i 8.15 wiecz.

W obu — powtórzenie programu premiery.

FOKI WALENDO.

Tajemniczy człowiek KANISZKO!

Nasze popularne ceny:

o 4.30 pp. od 49 gr. do 2 zł.

o 8.15 wiecz. od 1 zł. do 4 zł.

UWAGA! Dziś o 4.30 dzieci placą 50 gr.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

Polska sztafeta na 7 miejscu

W drugim dniu międzynarodowych igrzysk narciarskich w Innsbrucku, odbył się drużynowy bieg sztafetowy 4x10 km. Do biegu stanęło 11 narodów, mianowicie: Włochy, Austria, Niemcy, Polska, Czechosłowacja (dwie ekipy), Jugosławia, Bułgaria, Węgry, Rumunia i Szwecja. Start nastąpił popołudniu przy pogodzie słonecznej i ciepłej, co wpłynęło nader niekorzystnie na warunki śnieżne, i tak już fatalne z powodu nagłej odwilży ostatnich dni. Wskutek niekorzystnych warunków śnieżnych, musiano zmienić pierwotnie wyznaczoną trasę, tak, że bieg rozegrał się po wielkim okrężnym obwodzie, który musiał przebiec każdy zawodnik poszczególnej sztafety.

Pierwsze miejsce uzyskała sztafeta szwedzka w czasie 2:49:04 sek., Czechosłowacja 2:57:34, Austria, Niemcy, Włochy, Czechosłowacja II (HDW), Polska, Jugosławia, Węgry, Rumunia, Bułgaria.

W sztafecie polskiej najlepszy czas miał Marusarz Andrzej, który przebiegł swoje 10 km. w czasie 46:06,45.

Mecz bokserski Elektryczność—Makabi

W sobotę o godz. 20 odbędzie się w lokalu Skody przy ul. Nalewki 2a bar-

dzo ciekawy mecz bokserski pomiędzy młodą drużyną bokserską „Elektryczność” a Makabi.

Program przewiduje 8 walk.

Zawody pływackie dla radjostuchaczy

Drugie zawody pływackie dla radjostuchaczy odbędą się definitywnie w Warszawie dn. 12 lutego na zimowym basenie AZS. Zawody mają charakter popularny i dostępne są dla wszystkich radjostuchaczy bez różnicy pól wieku. Polskie Radio przeznaczyło na zawody dwa puchary przechodnie, 18 żetonów i 12 dyplomów. Redakcja tygodnika „Ra” ofiarowała piękną nagrodę dla swego czytelnika, który osiągnie najlepszy wynik. Redakcja „Sportu wodnego” ofiarowała puchar dla najlepszego klubu, a redakcja tygodnika „Sportcajtung” puchar przechodni dla najlepszego zespołu żydowskiego.

Zapisy przyjmuje sekretariat AZS.

Obóz treningowy w Krynicy

Hokejowe mistrzostwa Polski w Krynicy, jak wiadomo, nie zostały jeszcze zakończone, niemniej władze związku hokejowego na podstawie formy wykazanej przez zawodników na turnieju ustaliły już skład obozu treningowego, do którego wchodzi gracze, którzy

wzmą udział na mistrzostwach świata w Pradze. W skład obozu zaliczeni zostali Stogowski (drugim bramkarzem jest Schneider), Sokołowski, Sabiniski, Krygier, Wołkowski, Ludwiczak, Werner, Mauer, Godlewski, Szenajch, a ponadto Piechota, Kulig i Michalski. Z tych graczy ustawiona zostanie reprezentacja, która weźmie udział w zawodach o mistrzostwo świata w Pradze. Prawdopodobnie drużyna reprezentacyjna rozegra przed wyjazdem mecz z Ameryką w Katowicach.

Hokejowe mistrzostwa Polski przełożono na koniec lutego

Wobec niepoprawienia się warunków atmosferycznych w Krynicy, finałowe rozgrywki hokejowych mistrzostw Polski odłożono na koniec bież. mies. t. j. po powrocie naszych czołowych zawodników z mistrzostw świata w Pradze (18—26 bm.). W wypadku, gdyby w Krynicy w owym czasie nie było lodu, półfinały i finał odbędą się w Katowicach na sztucznym lodowisku. W każdym razie wszystkie drużyny opuściły już Krynica, a zostali jedynie gracze, biorący udział w obozie treningowym.

Działalność naukowo-literacka Grotjahna obejmowała różne dziedziny. W r. 1929 wobec wypływających masowo na powierzchnię życia dążeń reformistycznych w zakresie szkolnictwa, wydaje on wspólnie z pedagogiem Junge dzieło, poświęcone reformie szkolnej, jako praktyczne projekty lekarza i pedagoga. Pomijając już znane rady higienisty co do budowy i urządzania szkół oraz opieki lekarskiej w szkole, Grotjahn i tutaj pozostaje wierny swemu nawskroś oryginalnemu i śmiałemu sposobowi myślenia. „Według mego, niestety obecnie niemiarodajnego zdania, dziecko, a więc człowiek poniżej lat 16, ze zdrowotnego punktu widzenia, nigdy nie może mieć dość mało szkoły. Nie okres życia pomiędzy 6 a 16 rokiem lecz wiek od 16 do 26 lat jest właśnie okresem odpowiednim do wchłaniania wiedzy”. Grotjahn twierdzi, że nauka wtedy daleko łatwiej i szybciej bywa przyswajana, a przytem z krytycyzmem żadna, najbardziej wymyślna higiena szkolna nie może pomódz, jeżeli młodzież większą część dnia musi przebywać w złym powietrzu szkolnym i przy nudnych bezmyślnych robotach. Jeszcze nigdy nie było szkoły prawdziwie zdrowej, i dlatego najważniejszym wymaganiem higieny szkolnej jest — możliwie mało szkoły! Nauczyciele powinni zadowolnić się tem, aby dawać

dzieciom dobry wzór jak wieść życie, a poza tem podstawy elementarne czytania, pisanie, rachowania, nieco historii, wiele geografii, nauki o kulturze i przyrodzie, mało matematyki. Wszystkie inne powinna szkoła pozostawić domowi rodzicielskiemu, ulicy, zawodowi, prawom obywatelowi i karnym, związkom społecznym, stronnictwom politycznym, nieskrepowanemu czytaniu książek, aparatom radiowym, prasie i wogóle życiu z jego niezliczonymi wpływami: świata zewnętrznego.

Reformatorskie tendencje Grotjahna przejawiają się na każdym kroku w jego działalności. Nieswoje czuje się na fakultecie lekarskim berlińskim, gdzie przedstawiciele nauki mają już w chwili dostania się na katedrę berlińską wyrazne profesury i znacznie większą część swej pracy naukowej poza sobą. Toteż cieszy go, gdy z tego grona wyjdzie jakaś śmielsza, oryginalniejsza myśl. Jest rzeczą charakterystyczną, jak bar dzo Grotjahn odbiegał od przeciętnego typu uczonego medyka swego czasu. Był nie tylko przeciwnikiem zbyt silnie jego zdaniem rozwiniętego kierunku do świadczalnego w medycynie, ale nawet był do pewnego stopnia nihilistą terapeutycznym.

(Dokończenie nastąpi.)

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych 10-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.